

நிமிர்வு

facebook.com/nimirvu

www.nimirvu.org

பார்வை - 4

வைகாசி, 2017

பக்கங்கள் - 24

விலை - ரூபா 20.00

மக்கள் முதலில் அரசியலில்
தலையிடவேண்டும்

வலி சுமக்காத மேனியர்

தமிழ் மக்களின் அரசியல்
நிலைப்பாட்டுக்கு தண்டனை
வழங்குவதே அரசின் நோக்கம்

மறந்து விடமாட்டோம்

ஆராயுத அந்வே நிமிர்வு

படங்கள் - அமரகாஸ்

மக்கள் முதலில் அரசியலில் தலையிட வேண்டும்

சரவணபவ அனந்தம் திருச்செந்தூரன்
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

எம்மினத்தின் இளைஞர்கள் யுவதிகளிடம் எப்படி இருக்கிறது நாட்டின் நிலைமை என்று அரசியல் ரீதியாக நகைச்சுவையாகவேனும் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டால், கேள்வியைக் கேட்பவருக்கு இளம் வட்டத்தினரால் பைத்தியக்காரர் பட்டம் சூட்டப்படவும் கூடும். இவர் கிடக்கிறார் பைத்தியக்கார நாடு எக்கேடு கெட்டால் எனக்கென்ன? அரசியல் எனக்குத் தேவையில்லை என்று பதில் உதிர்த்து விட்டு அவர்கள் முகப்புத்தகத்தில் மூழ்கிவிடுவர். இப்படியானதொரு அரசியல் விழிப்பில்லாத இளைஞர் கூட்டத்தை தான் வட கிழக்கு மண் இன்று சுமந்து கொண்டு இருக்கின்றது. எம்மினத்தின் நீண்ட நெடிய விடுதலைப் போராட்டத்தை பலர் எப்பொழுதுமே தூர வைத்தே பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள்.

தமிழர்களது சமூக இயங்கியலில் அரசியல் பேசுவது, பத்திரிகை வாசிப்பது, அரசியலை விவாதிப்பது என்பது முதியோர்களிற்கு உரிய ஒன்றாக கூட்டு உளவியல் கட்டியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அரசியலை புலமைசார் தளத்தில் புரிந்து கொண்ட சமூகமாக எம் மக்கள் வளர்ச்சியடையவில்லை. அரசியலை தமிழ் மக்கள் கொல்லைப்புறத்தில் வைத்து தரிசித்து வந்துள்ளதை எம்மால் அவதானிக்க முடியும். தமிழ் மக்கள் அரசியலை உணர்வுசார் தளத்தில் இருந்து தான் அணுகி வந்துள்ளார்கள். தமிழ் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி பாராளுமன்றக் கதிரைகளில் இருப்பவர்களின் தேர்தல் பேச்சுக்களை காலா காலமாக கிரகித்து வந்தவர்களிற்கு இவ்வுண்மை இலகுவில் புலப்படும்.

2009 மே யின் பின்னர் விடுதலைப்புலிகள் களத்தில் இருந்து அகற்றப்பட்ட பின்னர் தமிழ் மக்களின் தலைமைப் பதவியை தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பு எடுத்துக் கொண்டது. தமிழ் மக்களும் இன்று வரை தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பைத் தான் அரசியல் தஞ்சம் புகும் இடமாக கண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி, தற்காலத்தில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, தமிழர்களது அரசியல் அரங்கில் எதிர்க்கடை அரசியல் எப்பொழுதுமே பலமாகக் கட்டியெழுப்பப்பட்டிருக்கவில்லை. தமிழ் மக்கள் எப்பொழுதுமே 'நீர்' ஓடும் திசையில்

பொம்மைக் கப்பல் விடுபவர்களாகவே இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். மாகாண சபையிலும் சரி, உள்ளூராட்சி சபையிலும் சரி பலமான எதிர்க் கட்சியொன்று களமாடியிருக்கவில்லை. எதிர்க்கட்சியாக தமிழ் மக்கள் எதிர்த்தளத்தில் வைத்து பார்த்து வரும் ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியே தொழிற்பட்டு வந்திருக்கின்றது. அக் கட்சி பெரும்பாலான மக்களின் ஆதரவைப் பெறாத நிலையில் பொருளாதார உதவிகளை மட்டும் மக்களிற்கு செய்து களமாடியிருக்கின்றதே தவிர அக்கட்சி ஆட்சியில் இருக்கும் இலங்கை அரசின் ஏக பிரதிநிதிகளாக இருந்து அவைகளின் தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நிரலை நிறைவேற்றியிருக்கின்றதே தவிர மக்கள் பக்கம் இருந்து தொழிற்பட்டதற்கான வரலாறு இல்லை.

அதே போல் 2009 இற்கு பின்னான பாராளுமன்றத் தேர்தலில் கூட்டமைப்பில் இருந்து விலகி எதிர்த்தளத்தில் பயணிக்க முனைந்த தமிழ்த்தேசிய மக்கள் முன்னணி கூட்டமைப்புக்கு மாற்றாக களமிறங்கியது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பை விட புத்திஜீவிசார் தளத்தை அதிகளவில் கொண்ட தமிழ்த்தேசிய மக்கள் முன்னணி தோற்றுப் போனமைக்கு காரணம் மக்களுடன் மக்களாக அவர்களின் அருகாமையில் முன்னணி இல்லாமல் போனது தான். முன்னணி ஆர்ப்பாட்ட மொன்றை முன்னெடுக்கும் போது மக்களுடன் இருக்கும். அதன் பின்னர் வெளிநாடுகளிற்கு பறந்து விடும்.

பெரும்பான்மை இனமொன்றினால் ஒடுக்கப்படும் சிறுபான்மை இனமாகிய எம்மிடத்தே அரசியல் ரீதியான பலத்த அறிவு தேவை. இலங்கைத்தீவில் தமிழர்களின் நிலைமை 'புனையிடம் இருந்து உயிர் தப்பிப்பிழைத்து பின்னர் புனையின் வீட்டிலேயே தங்கி வாழும் எலியின் நிலைக்கு ஒப்பானது' ஆக இவ்வாறான களமாடுதலிற்கு பலமான சுழியோடக் கூடிய புத்திஜீவித்தளத்தில் இருந்து செயற்படக்கூடிய இராஜதந்திரிகளே தேவை. ஆனால் தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பில் இருக்கும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் தராதரத்தை பார்த்தால் அவர்கள் மக்களிற்கு கொஞ்சமும் கிட்ட இல்லாதவர்கள். மக்களின் அரசியல் எதிர்காலத்தை தீர்மானிக்

கப் போகும் 'அரசியல் அமைப்பு' வரையும் வேளையில் அது குறித்த பதற்றமோ, களமாடுதலோ அவர்களிடம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வீடு கட்டுவதில் இருந்து தத்தம் பணிகளை கவனிப்பதில் காட்டும் சிரத்தை மக்களின் எதிர்காலத்தில் காட்டுவதாகக் காணோம்.

அரசியல் என்பது பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டு செய்யும் பகுதி நேர வேலை போன்று அல்லாதது. அது முழுநேர அளவில் மக்களிற்காய் தத்தம் வாழ்க்கையினை அர்ப்பணித்ததற்கு சமனானது. எங்கள் அரசியல்வாதிகள் படித்த பட்டதாரிகளையும், புத்திஜீவிகளையும் தமக்குப் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு சில களமாடுதல்களை நிகழ்த்துகின்றனரே தவிர தமது சொந்தப்புத்தியின் பாற்பட்டு அரசியல் நகர்வுகளை செய்ய வில்லை.

'சோற்றுக்கு வழியிலாத குடும்பத்தில் இருந்து பசியின் வலியை உணர்ந்த எவ்வினைஞனும் அரசியலிற்கு புறப்பட்டு வரவில்லை. மாறாக பண முதலைகள் தான் அரசியலிற்கு வரலாம்' என்ற முறைமை தமிழர்களது அரசியலில் ஏற்பட்டமை தான் இங்கு அபத்தமானது. அரசியல்வாதிகள் தான் ஒரு இனத்தின் மீட்பராக இருக்க வேண்டியவர்கள். செயற்றிறனற்ற, பசியில்லாத பணமுதலைகள் அரசியலிற்கு வந்தமை தான் மக்கள் அரசியல்வாதிகளை கொஞ்சமும் மதிக்காமல் விட்டதற்கான காரணமாகும். தேர்தலிற்கு மக்களை சந்தித்த பிறகு மக்களை நோக்கி வந்து அவர்களோடு நின்று களப்பணியாற்றிய அரசியல்வாதிகள் எம்மிடையே இல்லாமல் போனதும் ஒரு காரணமாகும். மக்களுக்கு அரசியல் தெளிவையூட்டி அவர்களை ஒன்றிணைத்து அவர்களுடைய போராட்டங்களுக்கு ஆத்மார்த்தமான அதேசமயம் புத்திஜீவித்தளத்திலான தலைமையை இவர்கள் வழங்கியிருந்தால் இந்நிலைமை வந்திருக்காது.

எமது மக்கள் முழுமையாக அரசியல் மயப்படுத்தப்படவில்லை. அரசியலை தீண்டத்தகாத ஒன்றாக அல்லது தமது சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றாக, அல்லது தமக்கு சம்பந்தப்படாத ஒன்றாகத்தான் எமது மக்கள் நோக்கி வந்திருக்கிறார்கள். அரசியல் என்பது மக்கள் ஒதுங்கியிருந்து பார்ப்பது இல்லை. மக்கள் என்னுவரை அரசியலில் ஒதுங்கியிருக்க முற்படுகிறார்களோ அன்றுவரை மக்களை வைத்து விற்றுப் பிழைக்கும் வியாபாரிகள் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். தங்கள் முட்டாள்தன்மையினை மறைக்க உயிர்ப்புள்ள, புலமையுள்ள இளைஞர்களை பணத்தினை வைத்து முட்டாள்களாக்கிக் கொண்டு தான் இருப்பார்கள். மக்கள் அரசியலை தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இந்தியா ஏன் இங்கு முகாமிட்டு கலாச்சார

நிலையத்தை கட்டுகிறது, இலவசமான உதவித் திட்டங்களை ஏன் வழங்குகிறது இதற்கு திறைமறைவில் இருக்கக்கூடிய நுண்ணரசியல் எத்தகையது, என்பவற்றை மக்கள் ஆராய்ந்து தெளியும் அறிவைப் பெற வேண்டும். தமக்குப் பிடித்தமான அரசியல் கட்சி திறமையில்லாத வேட்பாளரை தெரிவு செய்யும் போது எதிர்த்து குரல் கொடுக்க தயாராக எம்மக்கள் இருக்கவில்லை. அந்நடவடிக்கைக்கு எதிராக திறந்த வெளியில் ஆர்ப்பாட்டமொன்றை முன்னெடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இங்கு தமிழர் மத்தியில் ஜனநாயகம் தூய்மையான மக்கள் பங்கேற்பு ஜனநாயகமாக கட்டியெழுப்பப்படவில்லை. அதற்கான வெளி இன்று வரை தமிழர்களது அரசியலில் திறபடவுமில்லை.

எமது மக்கள் அரசியலில் பார்வையாளராக இருந்து பல கதைகள் சொல்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவ்வாறான ஒரு சமூகத்தின் அறுவடை தான் இன்றைய இளைய 'பேஸ்புக் போராளிகள்'. இவர்கள் மேலோட்டமாக அரசியலை தெரிந்து தங்களது அடையாளங்களை மிகைப்படுத்தும் எழுதுநர்களாக இருக்கின்றார்களே தவிர அரசியல்வாதிகளை கேள்வி கேட்கக்கூடிய ஓர்மம் உள்ள இளைஞர்களாக இல்லை. அரசியலை சமூக மாற்றத்திற்கான கருவியாக விளங்கிக் கொண்டு எம்மக்கள் என்று தூய்மையான ஜனநாயக வெளிக்குள் பயணப்பட ஆரம்பிக்கின்றார்களோ அன்று தான் எமது இன விடிவிற்கான வெளிகள் திறக்கும்.

நாம் இந்தப்பாதையில் பயணப்பட ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்கு முதற்கட்டமாக பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் தமது சுயநலனை தவிர்த்து மக்கள் மீட்பிற்கான அரசியல் கட்சி அல்லது செயற்பாட்டு இயக்கமாக இருக்கக்கூடிய அமைப்பொன்றுடன் இணைந்து பயணிக்க தயாராக இருக்க வேண்டும். அதற்கு முன்னதாக மாணவர்களிடையே சிந்திப்பதற்கான வெளிகள் திறக்க வேண்டும். அதற்கு பரந்துபட்ட வாசிப்பும் சிந்திப்பதற்கான வெளிகளை திறக்கக்கூடிய புலமையுள்ள ஆசான் களும் தேவை. பாடப்புத்தகங்களை தாண்டி மாணவர்கள் வெளியில் வர வேண்டும் அதற்கு பெற்றோரிடையே அதற்கான வெளிகள் திறக்க வேண்டும்.

'அரசியலில் நீங்கள் தலையிடவில்லை என்றால், அது உங்களின் வாழ்க்கையில் தலையிடும்' என்ற லெனின் சிந்தனைக்கு தமிழ் மக்களின் இன்றைய கையறுந்த நிலை ஓர் எடுத்துக்காட்டு. எமது வாழ்வியலில் புகுந்து விளையாடும் அரசியலிற்கும், அரசியல்வாதிகளிற்கும் எதிராக மக்கள் களமாட வேண்டுமானால் மக்கள் முதலில் அரசியலில் தலையிட வேண்டும்.

**“வாருங்கள் தோழர்களே
களமாடத் துணிவோம்!”**

லக்ஷ்மி கட்டிடம்,

ஞானபாஸ்கரோதய சனசமூக நிலைய வீதி,

கல்வியங்காடு, யாழ்ப்பாணம்.

மின்னஞ்சல் : nimirveditor@gmail.com

இணையம் : www.Nimirvu.org

தொலைபேசி இல : 021 223 2121

ஆசிரியர் பார்வை

தமிழ் மக்களுக்கு முள்ளிவாய்க்காலுக்கு முன்னர் இருந்த சிக்கல்களிலும் பார்க்க இப்போதுள்ள பிரச்சினைகள் இன்னும் கூடுதலாகவே உள்ளன. இந்த சிக்கல்களை எப்படி எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்பது தொடர்பில் இதுவரை எம்மிடம் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த, தொலைநோக்குள்ள எதிர்காலத்தை நோக்கிய திட்டமிடல்களோ நகர்வுகளோ சீராக இல்லை என்றே கூறலாம். அதற்கான வழிகள் சரியான முறையில் கண்டடையப்பட வேண்டும். இந்நிலையில் இத்திட்டமிடல்களையும் நகர்வுகளையும் எவ்வாறு நிகழ்த்தலாம் என்று சிந்திக்க வேண்டிய தருணம் இது. தனியே நாம் கடந்தகாலப் பாதிப்புகளையும் நிகழ்காலப் பிரச்சினைகளையும் மாத்திரம் பேசி விட்டு கடந்து போக முடியாது.

தனியே அரசியலை மட்டும் பேசிக்கொண்டு செல்லாமல் இன்று தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் எப்படி உள்ளது? வாழ்வாதாரத்தை எப்படி கொண்டு செல்கிறார்கள்? சுதேசிய பொருளாதாரம் இன்று எந்த நிலையில் உள்ளது? பாரம்பரிய இயற்கை விவசாயத்தை நம்பிக்கையுடன் முன்னெடுக்கிறார்களா? கிராமிய மக்கள் என்னென்ன பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கிறார்கள்? இவற்றுக்கு அடுத்த கட்ட திட்டமிடல்கள் எந்தளவுக்கு உள்ளன? இவ்வாறான கேள்விகள் தொடர்பாக எம் சமூகம் எந்தளவுக்கு சிந்திக்கிறது என்பதைக் குறித்தான கட்டுரைகளும் வரும் இதழ்களில் வெளி வர இருக்கின்றன.

தெற்கில் மே தினத்தில் பெரும் கூட்டத்தை சேர்த்து தன்னை மீண்டும் நிலைநிறுத்தியுள்ளார்

மஹிந்த. பேரினவாதத்தை தூண்டி விட்டு அடுத்த தேர்தலை எதிர்கொள்ள அவர் தயாராகிறார். மைத்திரி அரசின் உட்சண்டைகளும் செயற்திறனற்ற நலினமான நிலையும் இந்நாட்டின் எதிர்காலம் பற்றி எதையுமே எதிர்வுகூற முடியாத நிலைமைக்குத் தள்ளியுள்ளன. இந்நிலையில் தமிழ் மக்கள் கூட்டாக எதிர்வரும் தேர்தலுக்கான திட்டமிடலை இப்பொழுதிருந்தே ஆரம்பிக்க வேண்டிய நேரமிது.

முள்ளிவாய்க்கால் நினைவு தினமும் தமிழர்களுக்கு முக்கியமானது. ஒரே நாட்டில் ஓர் இடத்தில் தேசத்தின் வெற்றிவிழாவும், இன்னோர் இடத்தில் மாண்டவர்கள் கண்ணீர் சொரிந்து துக்க தினமாகவும் அனுட்டிக்கின்றனர். ஒரே நாட்டில் வாழும் ஒருவரின் மரணத்தை அதே தேசத்தின் இன்னொரு பிரிவினர் சந்தோசமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள் என்றால், அந்த மனநிலையை என்ன செய்வது? முள்ளிவாய்க்காலில் கொத்துக் கொத்தாக இனப்படுகொலை செய்யப்பட்ட எம் சொந்தங்களை மறந்து போக மாட்டோம் எனப் பிரகனப்படுத்தும் இதழாக இவ்விதழ் அமைகிறது.

தமிழர் தாயகத்தில் எம்மக்கள் சமமாகவும் சமாதானமாகவும் வாழ ஒரு தொலைநோக்குள்ள அரசியல், பொருளாதார, சமூக செயற்பாட்டுத்திட்டத்தை உருவாக்கும் நோக்குடன் நிமிர்வு தொடர்ந்து தனது பயணத்தை தொடரும்.

- டி. கீதாபதி -

வாசகர் கருத்து

இப்படியான அரசியல், சமூகம் சார்ந்த இதழ் ஒன்றின் வருகையும், தேவையும் தமிழர் தாயகத்தில் ஏற்கனவே உணரப்பட்டது தான். 2009 இந்த பின்னரான சூழல் பயங்கர சிக்கல் நிறைந்ததாக இருக்கிறது. அதனை புரிந்து கொண்டு தமிழ் மக்களின் நிலையில் இருந்து எழுதப்படும் கட்டுரைகளை கடந்த இதழ்களில் காணக் கூடியதாக இருந்தது. இதனை தொடர்ச்சியாக வெளிக் கொண்டு வருதல் முக்கியமானது.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளியான “நிமிர்வு” இதழைக் காணக் கிடைத்தது. பொருக்குப் பின்னர் தன்னெழுச்சியுடன் செயற்படும் புதிய தலைமுறையின் ஓங்கிய குரல்கள் இந்த இதழில் நிரம்பியிருந்தது மகிழ்ச்சியளிப்பதாய் இருந்தது. புதிய உலக அரசியல் சூழலை ஒழுங்கமைப்பதற்கும், கருத்துருவாக்கத்திற்கும் இவ்வாறான அரசியல் இதழ்கள் அவசியப்படுகின்றன. சிறப்பான முயற்சி. இதழ் ஆசிரியர் குழுவுக்கு வாழ்த்துக்கள்.

திரு. அருளம்பலம் மகேந்திரன்
அரியாலை

ஸர்மிளா ஸெய்யித்
கொழும்பு

திரு.நடராஜா அனந்தராஜா
(மூத்த கல்வியியலாளர்)

வடமாகாணம் கல்வி நிலையில் கடந்த ஐந்து வருடங்களாக 9 ஆவது மாகாணமாக இருந்து வருவது என்பது எமது கல்வியின் இருப்பைக் கேள்விக்குரியதாகக் கியுள்ளது. அண்மையில் வெளியாகிய கல்விப் பொதுத் தராதர சாதாரணதரப் பெறுபேறுகளின் முடிவின்படி வடமாகாணம் 9 ஆவது நிலையிலும் கிழக்கு மாகாணம் 8 ஆவது நிலையிலும் இருப்பதாகப் புள்ளி விபரங்கள் காட்டுகின்றன. அதற்கும் மேலாக, சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்ற முதல் 25 வலயங்களில் வடமாகாணத்தில் உள்ள எந்த ஒரு வலயமும் இடம்பெறவில்லை என்பது தான் வலியைத் தருகின்றது. 2009 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு இருந்த காலத்தில் முதல் ஐந்துக்குள் இருந்த வடமாகாணம் இன்று ஏன் இந்த நிலையை அடைந்து காணப்படுகின்றது என்பது பற்றி கல்வித்துறை சார்ந்த எவருமே சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏனெனில் எங்களுக்குள் கடந்த 5 வருடங்களாக ஒரு போட்டி நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதைப் போல ஒரு நிலைமை காணப்படுகின்றது. ஒன்பதாவது இடத்தில் வடக்கா கிழக்கா முன்னிலை வகிப்பது என்ற போட்டியில் வடமாகாணம் தொடர்ந்து தனது நிலையைக் காப்பாற்றி வருகின்றது.

வடமாகாணம் கல்வியில் பின்னடைவைச் சந்தித்துள்ளது பற்றிய எமது கவலையை வடமாகாணத்தில் உயர்பதவி வகிக்கும் ஒரு கல்வி அதிகாரியிடம் தெரிவித்த பொழுது அவர் தெரிவித்த கருத்து மிக வேடிக்கையாகவும் நகைப்பாகவும் இருந்தது. அவர் “வடமாகாணம் கல்வியில் கீழ் நோக்கிப் போகவில்லை என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இது பற்றி ஊடகங்களும் சில அரசியல்வாதிகளும் தான் மிகைப்படுத்தி எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். எங்களுடைய பெறுபேறுகள் தொடர்ந்தும் 60 வீதத்திற்கு மேல்தான் இருக்கின்றன.” என்று நெஞ்சை நிமிர்த்தியபடி கூறினார். அப்பொழுது நான் அவரைப் பார்த்து “அதிரஸ்டவசமாக இலங்கையில் பத்து மாகாணங்கள் இல்லாமல் போய்விட்டது. அவ்வாறு இருந்திருந்தால் வடமாகாணம் கீழே போய் இருக்குமா

அல்லது மேலே போய் இருக்குமா என்று நீங்கள் தான் கூறவேண்டும். வடமாகாணம் கீழே போகவில்லை என்று வைத்துக் கொண்டாலும் மற்றைய மாகாணங்கள் மேல்தோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன.” என்று நான் கூறியபொழுது அவருக்குச் சிறிது கோபம் வந்து விட்டது.

அதேபோன்று யாழ்ப்பாண வலயத்தில் தான் அதி கூடியளவில் 119 மாணவர்கள் 9 ஏ எடுத்ததாகப் பெருமையுடன் கூறிய ஒரு கல்வி அதிகாரியிடம் யாழ் வலயத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்குகின்ற தேசிய பாடசாலைகளான வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் 52 மாணவர்களும், யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் 36 மாணவர்களும், திருக்குடும்பக் கன்னியர் மடத்தில் 3 மாணவர்களுமாக 91 மாணவர்கள் 9 ஏ சித்தி பெற்றிருக்கின்றார்கள். அதேவேளை இப்பாடசாலைகளில் கூட 50 வீதத்திற்கும் குறைவானவர்களே 9 ஏ சித்தியடைந்தனர் என்பது வேறு விடயம். அதுவும் புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் வெட்டுப் புள்ளிக்கு மேலாகவே பெற்ற மாணவர்களை இந்த தேசிய பாடசாலைகள் உள்வாங்கித் தமது கற்றல் செயற்பாட்டை மேற்கொள்ளும் பொழுது ஆகக் குறைந்தது 75 வீதத்திற்கும் அதிகமான மாணவர்களை அல்லவா அவர்கள் 9 ஏ சித்தி பெற வைத்திருக்க வேண்டும்.

மேலும் யாழ்ப்பாண வலயத்தில் இந்த மூன்று தேசிய பாடசாலைகளின் கல்வி அபிவிருத்தி தொடர்பாக யாழ் வலயம் எவ்வித நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை என்பது யாவரும் அறிந்த விடயமே. அவர்களுக்கு எந்தவகையிலேனும் வழிகாட்டல்கள் மற்றும் பின்னூட்டல்கள் வழங்கப்படாத நிலையில் தேசியப் பாடசாலைகளின் பெறுபேறுகளுக்கு மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம் உரிமை கோரமுடியாது. இந்த நிலையில் தேசியப் பாடசாலைகளின் பெறுபேறுகள் தவிர்த்து விட்டு நோக்கினால் யாழ்வலயத்தில் 30 மாணவர்களே 9 ஏ

சித்தியடைந்தனர் என்ற உண்மையை ஒவ்வொருவரும் ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கான பரிகார நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்க வேண்டும்.

இலங்கையின் மூளை என்று வர்ணிக்கப்படும் யாழ்ப்பாணம் இன்று என்ன நிலையில் இருக்கின்றது என்பதைக் கல்வி அதிகாரிகளும் அதிபர்களும் கல்விச் செயலாளரும் மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளரும் தான் சிந்திக்க வேண்டும். மாகாண ரீதியில் பார்க்கப் போனால் முதலாவது இடத்தில் வடமராட்சி வலயமும், இரண்டாவது நிலையில் வவுனியா தெற்கு வலயமும், மூன்றாவது நிலையில் யாழ் வலயமும் இருக்கின்றது என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் கல்விப் பெறுபேற்றில் 21 ஆவது மாவட்டமாக காணப்படுவது யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வியுடன் தொடர்புடைய அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் தலைக் குனியை ஏற்படுத்திய ஒரு விடயமாகவே கருதப்பட வேண்டும்.

அந்த வகையில் 2016 க்குரிய ஒட்டு மொத்த க.பொ.த. சாதாரணதரப் பெறுபேறுகளை பகுப்பாய்வு செய்து பார்க்கும் பொழுது ஒருவித வலி உணரப்படும். இந்த வலியைச் சுமக்க வேண்டியவர்கள் இன்று மௌனமாக இருப்பது தான் கல்வியாளர்கள் மற்றும் பெற்றோர் மட்டத்தில் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

க.பொ.த சாதாரணதரப் பெறுபேறுகள் - 2016			
இல.	வலயம்	எல்லைப் பாடங்களிலும் விசேட சித்தி (9A)	எல்லைப் பாடங்களிலும் சித்தி பெறாதோர் (9 F)
01.	யாழ்ப்பாணம்	119	113
02.	தீவகம்	0	38
03.	தென்மராட்சி	12	72
04.	வலிகாமம்	18	165
05.	வடமராட்சி	49	52
06.	கிளிநொச்சி	7	170
07.	துணுக்காய்	0	26
08.	முல்லைத்தீவு	7	53
09.	வவுனியா வடக்கு	0	57
10.	வவுனியா தெற்கு	34	12
11.	மன்னார்	18	15
12.	மடு	0	6
	மொத்தம்	264	779

இந்த அட்டவணையின் படி வடமாகாணத்தில் 264 மாணவர்கள் ஒன்பது பாடங்களிலும் ஏ சித்தி பெற்றுள்ள அதே நேரத்தில் 779 மாணவர்கள் சகல பாடங்களிலும் சித்தி பெறத் தவறியமைக்கு யார் பொறுப்பேற்க வேண்டும்? கல்வித் துறையின் அதி உச்ச நிலையில் இருக்கும் மாகாண முதலமைச்சரார் அல்லது கல்வி அமைச்சரார் அல்லது கல்விச் செயலாளரார் அல்லது மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளரார் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட

வலயங்களின் கல்விப் பணிப்பாளர்களார் அல்லது அதிபர்களார் அல்லது சேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசகர்களார் அல்லது ஆசிரியர்களார் என்பது தெரியவில்லை. அதே வேளை தங்களுடைய சொந்தப் பிள்ளைகளை புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் சித்தி பெற வைப்பதற்காகவும் க.பொ.த சாதாரண மற்றும் உயர்தரப் பரீட்சைகளில் அதிகூடிய பெறுபேறுகளைப் பெற வைப்பதற்காகவும் இந்த நபர்கள் எடுத்து வரும் முயற்சிகள் வார்த்தைகளில் வடிக்க முடியாது. ஆனால் இவ்வளவு பாரிய பொறுப்பைச் சுமந்து நின்று வடமாகாணத்தின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்தி வடமாகாணத்தின் கௌரவத்தை நிலை நாட்ட வேண்டியவர்கள் அந்த வலியைச் சுமக்காது வாளாவிருப்பதை எவ்வளவு காலத்திற்குத் தான் வடமாகாண சமூகம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கப் போகின்றது?

வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் காலப் பகுதியில் பின்வரும் இடர்ப்பாடுகளை கல்வித்துறை எதிர்கொண்டிருந்தது:

1. பொருளாதாரத் தடை
2. கல்வி உபகரணங்கள், கற்றல் கற்பித்தல் சாதனங்களை எடுத்துச் செல்வதற்கான தடைகள்
3. ஆசிரியர் பற்றாக்குறை
4. புதிய கல்வி மறுசீரமைப்பு மற்றும் நவீன கற்றல் கற்பித்தல் முறைகள் தொடர்பான பயிற்சிகள் கொழும்பில் நடத்தப்படும் பொழுது அதில் பங்கு பற்றுவதற்கு யாழ்ப்பாணம் வன்னிப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடுகளும் இராணுவக் கெடுபிடிகளும்
5. வகுப்பறைக் கட்டிடங்கள் ஆய்வு கூடங்கள் தள பாடங்கள் போன்ற உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் இன்மை
6. போக்குவரத்து வசதிகளுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த தடைகள்
7. இளம் ஆசிரியர்களும் உயர்தர மாணவர்களும் திடீர் சுற்றி வளைப்புக்களின் பொழுது கைது செய்யப்படுதல்

இத்தகைய பாரதூரமான ஒருகூழ்நிலையில் அரசியல்வாதிகளின் தலையீடுகள் இன்றி விடுதலைப்புலிகளின் அறிவுறுத்தல்களில் அன்று மிகச் சிறப்பாகச் செயற்பட்ட கல்வி அதிகாரிகள், சேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசகர்கள் மற்றும் அதிபர்கள் இன்று பாடசாலைகளில் எல்லா வசதிகளும் அதிகரித்திருக்கின்ற நிலையிலும் எமது கல்வித் தரம் கீழ் நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றதையிட்டு ஏன் மௌனம் சாதிக்கின்றனர்?

வடமாகாணத்தினதும் கிழக்கு மாகாணத்தினதும் கல்வியின் தரத்தை மேலும் உயர்த்த வேண்டும் என்ற துடிப்புடன் செயற்பட ஒவ்வொருவரும் முன்வரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் எமது குழந்தைகளின் இழந்து போய்க் கொண்டிருக்கும் கல்வியை மீளக் கட்டி எழுப்பமுடியும். அந்த வலியை எமது கல்விச் சமூகம் சுமப்பதற்கு முன்வருமா?

தமிழ் சிவில் சமூகம் பொறுப்புக்களும் போதாமைகளும்

அருட்தந்தை ரவிச்சந்திரன்

சிவில் சமூகம் என்பது பொதுமக்களின் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் அரசு சாராத பொது அமைப்புகள் மற்றும் நிறுவனங்களின் தொகுப்பாகும்.

அரசாங்கத்துறை வணிகத்துறை என்பவற்றுக்கு புறம்பாக இவை இயங்குகின்றன. அறிவார்ந்த சமூகத்தின் அமைப்புக்கள், செயற்பாட்டுக்குழுக்கள், உதவிகள் செய்யும் தொண்டு நிறுவனங்கள், கழகங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், நுகர்வோர் அமைப்புக்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், நிதியங்கள், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள், தொழிலாண்மை அமைப்புக்கள், மத நிறுவனங்கள், தொழிற்சங்கங்கள், தொண்டு நிறுவனங்கள் போன்றவை சிவில் சமூக அமைப்புக்களுக்கு உதாரணங்களாகும்.

இவை தனித்தும் இணைந்தும் இயங்கும் போது அவற்றின் செயற்பாடுகளை நாம் சிவில் சமூக செயற்பாடுகள் என வரையறுக்கலாம். மக்களாட்சியின் மூன்றாவது சக்தி எனக் குறிப்பிடப்படும் சிவில் சமூகமானது ஒரு மக்களினத்தின் நல்லிருப்பிலே கணிசமான பங்கை ஆற்ற வல்லது. இத்தகைய சிவில் சமூகங்கள் சிறப்பாக இயங்குவதற்கு சுதந்திரமான செயற்பாட்டு வெளி ஒன்று சமூகத்தில் அவசியமானது. இவ்வெளி சுருங்கி அல்லது மூடி உள்ள சூழ்நிலையில் மிகச்சில அமைப்புக்களே மிகுந்த அழுத்தங்களுக்கு மத்தியில் இயங்க முயல்வதை அவதானிக்க முடியும்.

அந்த வகையில் தமிழ் சிவில் சமூகமும் கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் மிகப் பலவீனமானதாகவே இயங்கி வந்தது. ஆயினும் ஆட்சி மாற்றத்தின் பின்பு விரிவடைந்த சமூக வெளியைப் பயன்படுத்தி பல சிவில் அமைப்புக்கள் செயற்பாட்டுத் தளத்துக்கு முன்னேற முயலுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. அவற்றுள் பெரும்பாலானவை நிதியங்களாக, தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களாக, கழகங்களாகவே அமைவதையும் தமிழ் மக்களின் சமகால அரசியல் தேவைகள் பற்றிய புரிந்துணர்வு குன்றியவையாகவே காணப்படுவதையும் நாம் கருத்தில் எடுக்க வேண்டும்.

அரசற்ற ஒரு தேசமாகிய தமிழ்மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களது உரிமைகளை வென்றெடுக்கக் கூடிய அரசியலை முன்னெடுக்க வேண்டிய தேவையிருக்கிறது. இதனை முதன்மையாக முன்னெடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற தமிழ் அரசியல் தலைமைகளுக்கே உரியதாயினும் ஆட்சி மாற்றத்தின் பின்பு அவர்களுடைய அணுகுமுறை ஆட்சியாளர்களுடன் இணங்கிச் சென்று பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதை பெற்றுக்கொள்வோம் அல்லது பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியதை பெற்றுக்கொள்ளலாம்

என்பதாகக் காணப்படுவதால் உரிமைகளை வலியுறுத்தி அழுத்தங்களைப் பிரயோகிக்கும் பெரும் பொறுப்பு ஒன்று தமிழ் சிவில் சமூகத்தின் தலையில் பொறிந்துள்ளது.

இந்தத் தேவையை நிறைவு செய்யக்கூடியவையாக தோன்றிய சிவில் அமைப்புக்களில் இரு அமைப்புக்களை நாம் முன்னிறுத்தி பேசலாம். முதலாவது தமிழ் சிவில் சமூக அமையம். இரண்டாவது தமிழ் மக்கள் பேரவை.

தமிழ் சிவில் சமூக அமையம் –

2009ம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இருந்து தனது பயணத்தை ஆரம்பித்தது. மிகக் கடினமான அழுத்தங்கள் நிறைந்த சூழலில் தனது பயணத்தை ஆரம்பித்த இவ்வமைப்பு இன்றுவரை தொடர்ந்து இயங்கி வருகிறது.

தமிழ் மக்கள் பேரவை –

ஆட்சி மாற்றத்தின் பின்னான அரசியல் சூழ்நிலையை தமிழ் மக்களின் நோக்கு நிலையிலிருந்து கையாளும் நோக்கோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சிறிது காலமாயினும் தாக்க வலுமிக்க சில செயற்பாடுகளை இது முன்னெடுத்துள்ளது.

ஆயினும் இவ்விரு அமைப்புக்களுக்கும் சில பொதுவான பலங்களும் பலவீனங்களும் உள்ளன. முக்கியமான பின்னடைவு இவற்றில் ஈடுபடும் அனைவருமே பெரும்பாலும் பகுதி நேர செயற்பாட்டாளர்களாகவே உள்ளனர். அதனால் அவற்றிடம் எதிர்பார்க்கப்படும் அளவுக்கு இயங்குவது அற்றவைகளாகவே காணப்படுகின்றன. மேலும் தமிழ் மக்கள் பேரவையைப் பொறுத்தவரையில் போதிய அளவு பரவலாக்கப்படாததாக காணப்படுவதும் அவதானிக்கப்படுகிறது.

பாதிக்கப்பட்ட தரப்புக்களின் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமை, சில பிரதேசங்களின் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமை என்பன அவதானிக்கப்படுகின்றன. இந்நிலை தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு பரந்துபட்ட தேசிய இயக்கத்தை கட்டியெழுப்புவது என்பதைத் தொடர்ந்தும் ஒரு எட்டாக் கனியாகவே வைத்திருக்கின்றது.

தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் நல்லாட்சியின் சாயம் முழுமையாக வெளுக்கும் வரை தமிழ் சிவில் அமைப்புக்கள் இயலுமானவரை ஒன்றிணைந்து சம்பந்தப்பட்ட தரப்புக்கள் அனைத்தின் மீதும் அழுத்தங்களை பிரயோகிக்க முயலுவதே சாத்தியமான ஒன்றாகத் தெரிகிறது. தமது போதாமைகளுக்கு அப்பால் இந்த வரலாற்றுப் பொறுப்பை நிறைவேற்ற தமிழ் சிவில் சமூக அமைப்புக்களால் முடியுமா என்பதே இன்றுள்ள வினாவாகும்.

வன்னியில் 195 மில்லியன் ரூபா நாய்வு

சி.திவ்யந்தினி

வவுனியாவில் 195 மில்லியன் ரூபா செலவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள புதிய பஸ் நிலையம் திறந்து வைக்கப்பட்டு ஐந்து மாதங்கள் கூட முழுமையாகப் பூர்த்தியாகாத நிலையில், எவ்விதப் பயனுமின்றி மூடியே காணப்படுகின்றது. இதற்கு யார் காரணம்? மக்களின் வரிப்பணத்தில் கட்டப்பட்ட இந்த பஸ் நிலையம் வீணாக்கப்படுவதை பார்த்துக் கொண்டு அரசியல் தலைமைகள், உரிய அதிகாரிகள் கண்டும் காணாதவர்கள் போல் திரிவது ஏன்?

இலங்கை போக்குவரத்து சபைக்கு சொந்தமான பஸ் சேவையானது வவுனியா நகரில் உள்ள பஸ் நிலையத்திலும் தனியார் பஸ் சேவை வவுனியா நகரின் முதலாம் குறுக்குத்தெரு, இரண்டாம் குறுக்குத்தெரு, இலுப்பையடி கந்தசாமி கோவில் வீதி, பண்டாரவன்னியன் வீதி உள்ளிட்ட 5 இடங்களில் இருந்தும் சேவையை முன்னெடுத்து வந்தன. ஆனால் வவுனியாவில் சேவையில் ஈடுபடும் தனியார் பஸ்களுக்கு பஸ் தரிப்பிடமில்லாத காரணத்தால், கடந்த 2012 ஆம் ஆண்டு புதிய பஸ் நிலையம் அமைப்பதற்கான தீர்மானம் வவுனியா மாவட்ட அபிவிருத்திக்குழு கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில், வவுனியா நகரில் இருந்து சுமார் 1.5 கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் 4 ஏக்கர் காணியில் புதிய பஸ் நிலையம் அமைப்பதற்காக 2013 ஆம் ஆண்டு அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது.

இலங்கை போக்குவரத்து சபையின் பஸ் சேவையும், புதிய பஸ் நிலையத்திலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும் என தனியார் பஸ் உரிமையாளர்கள் கோரிக்கை விடுத்திருந்தனர். மேலும், புதிய பஸ் நிலையத்திலிருந்து தனியார் பஸ்களும் இலங்கை போக்குவரத்து சபைக்கு சொந்தமான பஸ்களும் சேவையில் ஈடுபடும் என தெரிவித்தே கடந்த ஜனவரி மாதம் 16 ஆம் திகதி புதிய பஸ் நிலையம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. 195 மில்லியன் ரூபா

செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட இந்த பஸ் நிலையம் இலங்கையின் முதல் தர பஸ் நிலையமாகும். இங்கு கட்டுநாயக்கா விமானநிலையத்தை ஒத்ததாக சுகாதாரமான வசதிகளும் பாதுகாப்பு முறைகளும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதனையடுத்து, இரண்டு சேவைகளும் ஒரே பஸ் நிலையத்திலிருந்து முன்னெடுக்கப்பட்டன. எனினும், நேர சூசி முறையாக இன்மையினால் இரு தரப்பினருக்கும் இடையில் கைகலப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. இரண்டு தரப்பினருக்குமிடையில் இந்த பிரச்சினை தொடர்பில் பேச்சுவார்த்தை முன்னெடுக்கப்பட்டது. எனினும், பேச்சுவார்த்தை இடம்பெற்று ஒரு வாரத்தின் பின்னர் பழைய இடத்தில் இருந்து இலங்கை போக்குவரத்து சபைக்கு சொந்தமான பஸ்கள் இயங்க ஆரம்பித்ததுடன், வடமாகாண போக்குவரத்து அமைச்சர் ப.டெனீஸ்வரன் அவர்களிற்கு எதிராக பல்வேறு எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள் இடம்பெற்றன.

குறித்த பிரச்சினைக்கு தீர்வு வழங்கும் முகமாக மார்ச் 31 ஆம் திகதி வரை புதிய பஸ் நிலையத்தினை மூடுவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டது. தனியார் மற்றும் இலங்கை போக்குவரத்து சபைக்கு சொந்தமான பஸ்கள் சேவையில் ஈடுபடுவதற்கான புதிய இணைந்த நேர அட்டவணையை அமைப்பதாக மாகாண போக்குவரத்து அமைச்சரால் வாக்குறுதி வழங்கப்பட்டது. எனினும், கொடுக்கப்பட்ட காலக்கெடு முடிவுற்ற நிலையில் எவ்வித தீர்வும் எட்டப்படாமல் 195 மில்லியன் ரூபா செலவில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பஸ் நிலையம் இன்று ஆடு, மாடு, நாய்கள் தங்கும் கூடாரமாக பயன்படுகின்றது.

பஸ் நிலையத்தின் இந்த அவல நிலையை நொந்து கொண்டு பொருளாதார மத்திய நிலையப் பிரேரணைக்கு நடந்த சீர்கேட்டைப் பார்ப்போம். மைத்திரி அரசாங்கத்

தின் 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத்திட்டப் பிரேரணைகளில் ஒன்று வவுனியாவில் 200 மில்லியன் ரூபா செலவில் பொருளாதார மத்திய நிலையம் ஒன்றினை அமைப்பதாகும். குறித்த பொருளாதார மத்திய நிலையம் வவுனியா நகரில் இருந்து 2 கிலோமீற்றர் தூரத் துக்குள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது கிராமிய பொருளாதார அமைச்சரின் கோரிக்கையாகும். இதற்கு அமைவாக தாண்டிக்குளத்தில் பொருளாதார மத்திய நிலையம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என முடிவு எடுக்கப் பட்டது. பொருளாதார மத்திய நிலையம் சந்தைப் படுத்தல் வர்த்தக நோக்கங்களைக் கொண்டது. போக்கு வரத்துவசதி, தொழில்நுட்பவளர்ச்சி என்பவற்றுடன் பெருமளவு மக்கள் வாழும் வவுனியா நகருடன் அண்டிய பகுதி என்பதனாலும் இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

இது இவ்வாறு இருக்கும் பொழுது எமது அரசியல் வாதிகளின் ஒற்றுமை இன்மையால் வவுனியா மாவட்டத் தில் அமைக்கப்படவுள்ள பொருளாதார மத்திய நிலையம் வவுனியா நகருக்கு அண்மையில் உள்ள தாண்டிக்குளத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது நகரில் இருந்து சற்றுத் தொலைவிலுள்ள ஓமந்தையில் அமைக்கப்படவேண்டுமா என பல சர்ச்சைகள் கிளம்பின.

வாதப்பிரதிவாதங்கள், உண்ணாவிரதங்கள், ஊர் வலங்கள் என ஏட்டிக்கு போட்டியாக தொடர்ந்த வண்ணம் இருந்தன. இவ்வாறு பல்வேறு இழுபறிகளுக்கு மத்தியில் வடக்கு மாகாண சபையின் ஏகமனதான தீர்மானத்தின் படி தாண்டிக்குளத்தில் அமைக்க முடிவு எடுக்கப்பட்டது. எனினும் எமது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மாகாண சபை உறுப்பினர்களிடையே ஒற்றுமை இன்மையால் இது தொடர்பான இறுதி முடிவு எட்டப்படாமல் இழுபட்டுக் கொண்டே போனது. இவ்விடயத்தில் அரசியல்வாதிகள் அனைவரும் தமது சுயநலனை மட்டும் கருத்தில் கொண்டார்களே தவிர யாரும் பொதுமக்களதும் இது சார்ந்த அமைப்புக்களினதும் நலனைக் கருத்தில் கொள்ளவில்லை. அனைவரும் அரசியல் சார்ந்து மட்டுமே சிந்தித்தார்கள்.

எமது அரசியல் தலைவர்களின் விட்டுக்கொடுப்பற்ற தன்மையால் வடக்கின் முதலாவது பொருளாதார மத்திய நிலையத்தின் அமைவிடத்தின் இறுதி முடிவினை மத்திய பொருளாதார அமைச்சர் எடுக்கும் நிலை வந்தது. நீண்டகால இழுபறிக்கு உள்ளாகியிருந்த வவுனியா பொருளாதார மத்திய நிலையத்தை வவுனியா ஓமந்தையில் அமைப்பதற்கான தீர்க்கமான முடிவு வவுனியா கச்சேரியில் அரசாங்க அதிபர் புஸ்பகுமார தலைமையில் பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சர் ஹரிசன், கைத்தொழில் வர்த்தக அமைச்சர் நிசாத் பதியுதீன், முதலமைச்சரின் செயலாளர்

“மக்கள் நலனுக்காக அபிவிருத்திப் பணிகளை கூட ஒன்றாக இணைந்து முன்னெடுக்க முடியாத அரசியல்வாதிகள் இருந்தென்ன பயன்?”

வி.கேதீஸ்வரன் ஆகியோரின் உயர்மட்டக் கலந்துரையாடலின் பின்னர் 2016.08.15 அன்று எடுக்கப்பட்டது.

இதுமட்டுமல்லாமல் இத்திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 200கோடி ரூபாய் பணம் மதவுவைத்த குளத்துக்கு 100 கோடியும் மாங்குளத்திற்கு 100கோடியும் என பிரிக்கப்பட்டது. இவ்வேலைகள் தற்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன.

தமிழ் தலைவர்களின் ஒற்றுமையின்மையும் அவர்களின் செயற்திறனற்ற நிலையும், குழுநிலை வாதமும் தான் இன்று வன்னி மாவட்டத்துக்கு வரும் வரப்பிரசாதங்கள் எல்லாம் அவற்றின் பலனைத் தராமல் வீண்போகக் காரணமாக உள்ளன. மக்கள் பிரதிநிதிகள் தாம் மக்களுக்கு சேவை செய்யப் போவதாகக் கூறி வாக்குகளைப் பெற்று அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடன் அவர்களிற்கு வாக்களித்த மக்களின் நலனை மறந்து விடுகின்றனர்

இவர்கள் தமது பதவி தரும் அகங்காரத்தாலும் சுயநலக் கொள்கைகளாலும் ஏனோ மக்களால் மக்களுக்காக தெரிவு செய்யப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் என்பதை மறந்து விடுகின்றார்கள்.

இவர்களின் அசமந்தப்போக்கினால் இவர்களால் மக்களின் தேவைகளை உணர்ந்து செயல்பட முடியாதுள்ளது என்பது வேதனையான விடயம். மக்களின் வரிப் பணத்தில் கட்டப்பட்ட வவுனியா புதிய பஸ் நிலையத்திற்கு நடந்தது என்ன, பொருளாதார மத்திய நிலையம் மற்றும் வவுனியா நகரசபைக்காக யுனொப் நிறுவனத்தினால் வழங்கப்பட்ட 900 கோடி ரூபாய் என்பவற்றுக்கு எல்லாம் நடப்பது என்ன என்கிற கேள்விகளை சாதாரண மக்கள் நித்தமும் கேட்கிறார்கள். மக்கள் நலனுக்காக அபிவிருத்திப் பணிகளை கூட ஒன்றாக இணைந்து முன்னெடுக்க முடியாத அரசியல்வாதிகள் இருந்தென்ன பயன்?

யாப்ய

மத்திய அரசுக்கும் உள்ளூராட்சி

சபைகளுக்கும் இடையேயான உறவுகள்

சர்வதேச அழுத்தங்களால் ஒரு புதிய அரசியல் யாப்பை உருவாக்குவதற்கு மைத்திரி அரசாங்கம் முயற்சிகளை முன்னெடுத்தது. இதற்காக உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தல் குழு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் த. சித்தார்த்தன் தலைமையில் ஓர் உபகுழுவை நியமித்தது.

மத்திய அரசாங்கம், மாகாண சபைகள், மற்றும் உள்ளூராட்சி சபைகள் என்பவற்றிற்கிடையிலான உறவுகள் தொடர்பாக புதிய அரசியல் யாப்பில் இடம்பெற வேண்டிய விடயங்கள் தொடர்பாக பரிந்துரைகளை மேற்கொள்வதே இந்த உபகுழுவின் பணியாகும்.

இக்குழுவுக்கு பல்வேறு குழுக்களும் கட்சிகளும் நிபுணர்களும் அளித்த விளக்கங்களைக் கருத்திற் கொண்டு இலங்கையின் புதிய யாப்பில் இடம்பெற வேண்டிய விடயங்கள் குறித்து விதப்புரைகள் கொண்ட அறிக்கையொன்று 2016 ஆம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியில் வெளியிடப்பட்டது.

இந்த அறிக்கையை வாசிக்கும் எவரும் மாகாண சபை உட்பட இதுவரை காலமும் நடந்த அதிகாரப் பரவலாக்கல் நடவடிக்கைகள் எந்தளவுக்கு வலுவற்றவை என்பதை இலகுவாகவே புரிந்து கொள்வர்.

இவ்வறிவு இலங்கைவாழ் சாதாரண மக்கள் மத்தியில் மிகக் குறைந்தளவே உள்ளதெனலாம். அவர்கள் அரசியல்வாதிகளின் பேச்சுக்களினூடாகவே தமது அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளனர். இவ்வறிக்கையில் உள்ள விடயங்களைப் பரந்துபட்ட மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதன் மூலமே மாகாணசபை, உள்ளூராட்சி சபைகள் தொடர்பாக அவர்களிடமுள்ள மாயைகளை உடைத்தெறிய முடியும். நிமிர்வு இதழ்களில் பல பாகங்களாக வெளிவரவிருக்கும் இப்பதிவு இவ்வறிக்கையின் சாராம்சத்தைத் தொகுத்து வழங்குவதன் மூலம் அதனை சிறிதளவாவது செய்ய முயற்சிக்கிறது. இனி, இவ்வறிக்கையின் சாராம்சத்தைப் பார்ப்போம்.

- ஆசிரியர் -

மத்திக்கும் சுற்றயல் அதிகார அலகுகளுக்கும் இடையேயான உறவுகள் பற்றி ஆராய இக்குழு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தர்மலிங்கம் சிரீத்தார்த்தனை தலைவராகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டது. குழுவில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான டிலான் பெரேரா, எச்.எம்.எம்.ஹரீஸ், டௌஸ் அழகப்பெருமாள் (இவர் உபகுழுவில் இருந்து இராஜினாமாச் செய்தார்) பிமல் ரத்நாயக்க, விதுர விக்கிரநாயக்க, மயில்வாகனம் திலகராஜா, சனத் நிசாந்த பேரேரா, எஸ்.எம். மரிக்கார், திருமதி ரோஹினி குமாரி விஜேரத்னா, விஜேபால ஹெட்டியா ராட்சி என 11 பேர் அங்கம் வகித்தனர்.

இவ் உபகுழுவிற்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்கென ஒரு நிபுணர் குழுவும் அரசியலமைப்புச் சபையின் வழிப்படுத்தல் குழுவால் உருவாக்கப்பட்டது. பேராசிரியர் நவரத்ன பண்டார, திரு. என்.செல்வகுமாரன், திரு. எஸ்.தவராஜா, திரு. பாலித அபேவர்த்தன, திரு. அசோக குணவர்த்தன, திரு. வின்ஸ்டன் பதிராஜா, திரு. லால் விஜேநாயக்க, செல்வி சமிந்திரி சபரமாதா, திரு. சுரேன் பர்னாந்து ஆகியோர் இக்குழுவில் அங்கம் வகித்தனர்.

உபகுழுவின் கூட்டங்கள் நடைபெற்ற போது அழைப்பாளர்களாக பின்வருவோர் கூட்டங்களில் பங்கேற்றனர். கலாநிதி ஜயம்பதி விக்கிரமரத்ன, கல்வி ராஜாங்க அமைச்சர் வீ.எஸ் ராதாகிருஷ்ணன், அவுஸ்ரேலிய சட்டமனு சீரமைப்பு ஆணைக்குழு உறுப்பினர் பேராசிரியர் சுரி ரத்னபாலா, கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் ஒஸ்ரின் பர்ணந்து, ஊவா சபை ஆளுநர் எம்.பி.ஜயசிங்க, மேல்மாகாண ஆளுநர் லோகேஸ்வரன், வடமத்திய மாகாண முதலமைச்சர் பெசல ஜெயரத்ன, மேல்மாகாண முதலமைச்சர் இசுறு தேவப்பிரிய, வடமாகாண கல்வி அமைச்சர் ரி. குருகுலராஜா, மத்திய மாகாணசபை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திருமதி ரேணுகா ஹெரத், ஊவா மாகாண சபை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆர்.எம். ரத்நாயக்க, வடமாகாணசபை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எஸ்.தவராஜா, வடமேற்கு மாகாணசபை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பிரசன்ன செனரத், மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி உபதலைவர் சோமவீர

சந்திரசிறி, மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி செயலாளர் திஸ்ஸ ஜெயவர்த்தன, ஜனநாயக இடது முன்னணி உபசெயலாளர் ஜி. வி. டி. திலகசிறி, ஜனநாயக இடது முன்னணி உதவிச் செயலாளர் சரத் ரணசிங்க.

குழு அறிக்கை அறிமுகம்

தற்போதைய அரசியல் யாப்பின்படி இலங்கையில் மூன்று ஆளுகை மட்டங்கள் உள்ளன. மத்திய அரசாங்கம், மாகாண சபைகள், உள்ளூராட்சி சபைகள் (மாநகர சபைகள், நகர சபைகள்) என்பவையே அவையாகும். ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் வாக்காளர் தொகுதியின் தன்மையும் அவற்றிற்கிடையிலான உறவும் அவற்றிற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இடையிலான உறவும் முக்கியமான அம்சங்களாகும்.

மாகாணசபையின் வினைத்திறனான செயற்பாட்டுக்கு ஆளுனரின் அதிகாரம், நிதி மீது மத்திய அரசின் கட்டுப்பாடு, அரசியலமைப்பின் ஒற்றையாட்சித் தன்மை ஆகியவை குறுக்கே நிற்கின்றன என அழைப்பாளர்களால் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

தற்போதைய அரசியல் யாப்பு மத்திய அரசுக்கும் பிரதேச அரசாங்கங்களுக்கும் இடையேயான உறவாடல் களில் மத்திய அரசுக்கு முறையற்ற அனுகூலத்தை வழங்குகின்றது எனவும் தெரிவிக்கப்பட்டது. மேலும் ஒவ்வொரு ஆளுகை மட்டங்களுக்கும் அவற்றுக்குரிய அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும் ஒவ்வொரு மட்டமும் அடுத்த உயர்மட்டத்தின் அதிகாரங்களுக்கு கீழ்ப்பட்டது.

இது இவ்வதிகார மட்டங்களிடையே ஒரு சமமான இடைத்தொடர்பை ஏற்படுத்துவதை விடுத்து ஒரு கூம்பக அதிகாரப்படிநிலையை ஏற்படுத்துகிறது. ஆகக்குறைந்த மட்டத்தில் மேற்கொள்ளக்கூடிய எந்தவொரு நிர்வாக முடிவும் அந்த அலகின் பொறுப்புக்கே விட்டுவிடப்பட வேண்டும். அதற்கு மீதமுள்ளதே அடுத்த மேல் மட்டத்துக்கு கையளிக்கப்பட வேண்டும் எனவும் யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டது. இக்குழுவின் முன்பாகத் தெரிவிக்கப்பட்ட பல்வேறுபட்ட கருத்துக்களிலிருந்து திரட்டிய தகவல்களிலிருந்து மத்திய அரசுக்கும் சுற்றியல் அதிகார அலகுகளுக்குமிடையேயான உறவுகள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதற்கான பரிந்துரைகள் பின்வரும் பகுதிகளில் வழங்கப்படுகின்றன.

உள்ளூர் அதிகார சபைகள்

மக்கள் உள்ளூராட்சி சபைகளிடமிருந்து தற்போது வழங்கப்படுவதைவிட அதிகமாக எதிர்பார்க்கின்றனர். தற்போது அரசாங்க அதிபர் போன்ற பிரதேச செயலாளர்களுக்கும் மத்திய அமைச்சினருக்குமிடையே பேணப்படும் நேரடி உறவு மாகாண அமைச்சின் செல்வாக்குக்கு அப்பாற்பட்டது. இது உள்ளூராட்சி சபைகளின் நியாயத் தன்மையைப் பாதிப்பது மட்டுமன்றி மாகாண சபை

யின் பாத்திரம் மற்றும் தொழிற்பாட்டைப் பாதிக்கிறது. இன்றுள்ள நிதியமைப்பில் உள்ள வேறுபாடுகள் காரணமாக உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கான நிதி ஏற்பாடுகள் தேவையற்ற சிக்கலுக்கு உள்ளாகின்றன. உள்ளூராட்சி சபைகளின் மீதான மாகாண மேற்பார்வையை சட்டம் தெளிவாக வரையறை செய்கிறது. ஆனால் மத்தியின் உள்ளூராட்சி சபை மீதான நிதிக்கட்டுப்பாடு மாகாணசபையின் பாத்திரத்தைப் பாதிக்கிறது. உள்ளூராட்சி சபை ஆட்சியின் மூன்றாம் கட்டமொன்றை அமைக்கின்றதாயின் தனது செலவை சமாளிப்பதற்காக வரிகள் சேகரிப்பதற்கான அதிகாரத்தை அது கொண்டிருக்க வேண்டும். இவ்வாறாக நிதிதிரட்டுவதற்கான ஒழுங்குகள் இல்லாமையால் திணைக்கள ரீதியான நிதி ஒதுக்கீடு பாராளுமன்ற மற்றும் மாகாணசபை நிதி ஒதுக்கீடுகளில் உள்ளூராட்சி சபைகள் தங்கியிருக்கின்றன.

பிரதேச செயலகங்கள் (கச்சேரி) அதிகளவு நிதி மற்றும் மனித வளங்களைக் கொண்டுள்ளன. இதனால் அவை உள்ளூராட்சி சபைகளை ஓரம்கட்டி சேவை வழங்கல், மற்றும் சமூக ஆதரவுக் கொடுப்பனவுகளைச் செய்கின்றன. இதனால் இவ்வதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டிய மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உள்ளூராட்சி சபைகள் மக்களின் பார்வையில் தாழ்வாகக் கருதப்படுகின்றன.

உள்ளூராட்சி சபைகளின் ஒரு அங்கமாக கிராம இராட்சிய எண்ணக்கரு உருவாக்கப்படலாம். இது தமது நலன்கள் தொடர்பில் முடிவெடுக்க மக்களின் நேரடிப் பங்களிப்பை ஊக்குவிக்கும். ஊழல் அற்ற வினைத்திறன்மிக்க ஒரு நிர்வாகத்திற்கு இது வழிவகுக்கும். கிராமத்து மக்களின் கலந்தாலோசனை இல்லாமல் மத்திய மாகாண மாவட்ட அரசுகளால் எடுக்கப்படும் திட்டமிடல்களைத் தவிர்க்க கிராம இராச்சியம் உதவும்.

விதப்புரைகள்

மேற்படி அவதானிப்புக்களை ஆராய்ந்ததில் இருந்து பின்வரும் முக்கிய விதப்புரைகளை இக்குழு முன்வைக்கிறது.

1. உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு மேலும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்படல். மிகத்தாழ்ந்த மட்டத்தில் கையாளப்படக்கூடிய எந்த அரசு செயற்பாடுகளும் அந்த அலகுக்கே உரித்தாக்கப்பட வேண்டும்.
2. மத்திய அரசினதும் மாகாண சபையினதும் சட்டங்களையும் திட்டங்களையும் அமுல்படுத்துவதற்கான முகவர்களாக உள்ளூராட்சி சபைகள் செயற்படும் வகையில் அவற்றுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் 'நினைவின் நிழலில்'

1960 களின் பிற்பகுதியிலேயே கவிதை உலகத்துக்குள் பிரவேசித்த சண்முகம் சிவலிங்கம் சாதாரண மொழியில் அசாதாரண உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திய ஓர் உன்னதக் கவிஞர். சமூகப் பிரக்ஞையும் புரட்சிகர அரசியல் நோக்கும் இவரது கவிதைகளில் முதன்மை பெற்றிருந்தன. 1977 க்குப் பிந்திய காலங்களில் சிங்கள பேரினவாத அரசின் திட்டமிட்ட இன ஒதுக்குதல்களால் வளர்ச்சியடைந்த தமிழ்த் தேசியவாதம் ஆயுதப் போராட்ட நிலைக்குச் சென்றது. இரானுவ ஒடுக்குமுறையும் ஆயுதப் போராட்டமும் ஏற்படுத்திய எதிர்விளைவுகள் இவரது கவிதைகளில் பெரும் தாக்கத்தை செலுத்தின.

'இன்று இல்லெங்கிலும் நாளை' என்கிற தலைப் பிலான கவிதையில் தமிழ்மக்களின் நிலையை அச்ச அசலாக வெளிப்படுத்தி இருப்பார். இந்தக் கவிதை மணிரத் தினத்தின் கன்னத்தில் முத்தமிட்டால் திரைப்படத்திலும் இடம்பெற்று பலரது கவனத்தையும் பெற்றது.

இன்று இல்லெங்கிலும் நாளை

எங்கள் புருவங்கள் தாழ்ந்துள்ளன.
எங்கள் இமைகள் கவிந்துள்ளன.
எங்கள் உதடுகள் அண்டியுள்ளன.
எங்கள் பற்களும் கண்டிப்பாய் உள்ளன.
நாங்கள் குனிந்தே நடந்து செல்கிறோம்.
எங்களை நீங்கள் ஆண்டு நடத்துக.
எங்களை நீங்கள் வண்டியில் பூட்டுக.
எங்கள் முதுகில் கசையால் அடிக்குக.
எங்கள் முதுகுத்தோல் பிய்ந்துறிந்து போகட்டும்
தாழ்ந்த புருவங்கள் ஓர்நாள் நிமிரும்
கவிந்த இமைகள் ஒருநாள் உயரும்.
இறுகிய உதடுகள் ஒருநாள் துடிதுடிக்கும்.
கண்டிய பற்கள் ஒருநாள் நறுநறுக்கும்.
அதுவரை நீங்கள் எங்களை ஆள்க.
அதுவரை உங்கள் வல்லபம் ஓங்குக.

புவிநேசராஜா கேதீஸ்
பாண்டிருப்பு

இதையும் விட "பாடாத பாடல்கள்", "பிள்ளைக் கறி" போன்ற கவிதைகள் அன்றைய போராட்ட வாழ்வின் குரலங்களின் படிமங்களை கொண்டுள்ள வீச்சான கவிதைகளாகும். இப்படியான ஏராளமான கவிதைகளை கவிஞர் எழுதியிருந்தாலும் அன்றைய கால கட்ட அரசியல் நிலைகள் உயிராபத்தான சூழ்நிலைகள் கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் பெயரளவுக்கு கூட இல்லாதிருந்த நிலைமைகள் காரணமாக அவற்றை கவிதைத் தொகுப்புக்களில் கூட அவர் சேர்க்கவில்லை. ஆனால் இத்தனையும் தாண்டி இவரது பல கவிதைகளில் சமூக அரசியல் பிரச்சினைகள் கூர்மையாக எதிரொலித்தன. அவை சமூக மாற்றத்திற்கும் வித்திட்டன.

தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் நியாயத்தை உணர்ந்து அதனை நேசித்தவராக காணப்பட்ட இவர் போராட்ட களத்தில் தனது ஒரு மகனை இழந்தவர். அந்த வலியையும் மன உணர்வுகளையும் இவரின் பெரும்பாலான படைப்புகளில் காணலாம்.

நீர்வளையங்கள் என்ற கவிதை தொகுப்பில் 82 ஆம் ஆண்டு எழுதிய கவிதை கீழே தரப்பட்டுள்ளது. அந்தக் கவிதை முள்ளிவாய்க்காலை எங்களின் கண் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தும் தீர்க்கதரிசனப் பார்வையோடு அமைந்திருக்கிறது.

மீண்டும் எழுந்திருக்கையில்

எனது மயிர் பொசுங்கி விட்டது
எனது தோல் கருகி விட்டது
எனது காதுச் சீசானைகள் ஏறிந்து விட்டன
இந்த ரணங்களோடு தான்
மீண்டும் எழுந்திருக்கிறேன்

இந்த ஊனங்களின்
தழும்புகளுடன் தான் நான் இனி வாழ வேண்டும்
எனது மன வெளியோ
வெந்த வனம் போல் உள்ளது
தீப்பிடித்து கருகிய புற்கற்றைகள்
இங்கொன்று அங்கொன்றாய் தெரிகிறது
இடையே சாம்பல் கலந்த மண்
அடி கருகிய புற்கற்றைகளில் இருந்து
இரண்டொரு பசும் முளைகளை
சின்ன சின்ன பச்சைப் படர்கள்
தெரிகிறதா?
உற்று உற்றுப் பார்க்கிறேன்
இந்த மனவெளி இனியும் பசுமை பூக்குமா?
வெந்து தணிந்த இந்தக்
கரியும் சாம்பலும், வெளியும்-
இதனிடையே தான்
நான் இனி உலாவப் போகிறேனா?

இப்படியாக உலகறிந்த கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களின் ஐந்தாம் ஆண்டு நினைவாக 'நினைவின் நிழலில்' நிகழ்வு 07.05.2017 அன்று அவரது பிரதேசமான கல்முனையில் நடைபெற்றது. கல்முனை நெற் ஊடக வலையமைப்பின் ஏற்பாட்டில் எழுத்தாளர் உமாவரதராஜன் தலைமையில் கல்முனை பற்றிமா தேசிய பாடசாலை கிளணி மண்டபத்தில் இந்நிகழ்வு இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு அவர்களின் ஒருங்கிணைப்பில் மட்டக்களப்பு அரங்கு ஆய்வு கூடம் வழங்கிய 'அப்பா' கவி நாடகம் அரங்கேற்றப்பட்டது. சிறப்புரையை விரிவுரையாளர் கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் நிகழ்த்தினார். அத்துடன் ஜோயல் குழுவினரால் கவிஞரின் சில கவிதைகள் உள்ளடங்கிய ஒளித் தொகுப்பான 'வரிகளும் வடிவமும்' திரையிடப்பட்டது. இவ்வாறு எம்மோடு தொடர்ந்து நகரும் சம்பவமாக "நினைவின் நிழலில்" எனும் பொருத்தமான தலைப்பில் இந்நினைவு நாள் நிகழ்வு நடைபெற்றது.

ஈழத்தின் கிழக்கே கல்முனை மாநகர் பாண்டிருப்பில் 1936 மார்சு பத்தொன்பதில் பிறந்த இவர் 2012 சித்திரை 20 இல் தனது எழுபத்தியாறாவது வயதில் மரணித்தார்.

தமிழ் இலக்கியத் துறைக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பை போன்றே கல்வித்துறைக்கும் அவர் பெரும் பங்காற்றியிருந்தார். அறிவியல் பட்டதாரி ஆசிரியரான இவர் இந்தப்

பிரதேசத்தின் பல்வேறு பாடசாலைகளில் பணியாற்றிய போதும் இறுதியில் தனது சொந்த ஊரான பாண்டிருப்பு மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபராக பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார். ஆங்கில மொழியில் மாத்திரமின்றி பல்துறைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு மனிதராக அவர் விளங்கினார். இவரை மாணவர்கள் ஸ்டீபன் மாஸ்டர் எனவும் இலக்கிய துறைசார்ந்தோர் சசி எனவும் அன்புடன் அழைத்தனர்.

கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களின் படைப்புக்கள் இந்திய இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்த் துறைகளின் கவனத்துக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காலம் நகர்ந்தாலும் அவரின் படைப்புகள் நிலைத்து நிற்கின்றன. அவற்றின் மூலம் அவரோடு நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

நவீன கவிதைகள் சிறுகதைகள் ஆழமான விமர்சனக் கட்டுரைகள் மூலம் தமிழ் இலக்கிய உலகில் தனித்துவமான அடையாளங்களை பதிவு செய்த ஆளுமைமிக்க கவிஞராக அவர் விளங்கினார். "நீர்வளையங்கள்" (கவிதை தொகுப்பு), "சிதைந்து போன தேசமும் தூர்ந்து போன மனக்குகையும்" (கவிதை தொகுப்பு), "காண்டாவனம்" (சிறுகதைத் தொகுப்பு) ஆகியவை இவருடைய வெளிவந்த நூல்களாகும். இவரின் பல படைப்புகள் ஆங்கிலம் உட்பட பிற மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. பல கவிதைகளை அவர் தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்துள்ளார். ஆங்கில மொழியிலும் அவர் கவிதை எழுதியிருக்கிறார். இவரின் 'காட்டுத்தோடை' சிறுகதை, எழுத்தாளர் உமாவரதராஜனின் 'எலியம்' சிறுகதை என்பன அஷ்லி ஹல்பே, ரஞ்சினி ஒபேசேகர, எம்.ஏ. நுஃமான் ஆகியோர் தொகுத்த A Lankan Mosaic என்னும் ஆங்கிலத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

'நீக்கம்' என்ற கதையும் 'ஆக்காண்டி' 'சமாதானச் சாக்கடை' போன்ற இவரது படைப்புகள் பிறரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. கனடாவிலிருந்து செல்வா கனகநாயகம் தொகுத்த Lute song And Lament என்னும் ஆங்கிலத் தொகுதியில் இவை இடம்பெற்றுள்ளன. பேராசிரியர் சிவசேகரம் 'துருவத் தரையின் வசந்தப் பூவுக்கு' என்னும் கவிதையையும் இன்னும் சில கவிதைகளையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். இவை Saturday Review இல் வெளிவந்தன. இவரது ஆக்காண்டி கவிதை சிங்களத்திலும் மொழி பெயர்க்கப் பட்டிருந்தது.

இவர் சுயவிளம்பரத்தை விரும்பாத ஒரு மனிதர். எனினும் இன்று அவரைப் பற்றி பேசுவதற்கும் நினைவு கூர்வதற்கும் நாம் விழைகிறோம் எனில் அதற்குக் காரணம் அவருடைய கலை -இலக்கிய ஆற்றலும், நேர்மையையும், சமூகப் பற்றும் அவரின் தமிழ்த் தேசிய உணர்வுமேயாகும்.

**“கடல் நீர் நடுவே பயணம் போனால்
குடி நீர் தருபவர் யாரோ**

தனியாய் வந்தால் துணியைத் தவிர

துணையாய் வருபவர் யாரோ” என்று படகோட்டி படத்தில் மீனவர்களின் துயர வரிகளை அழகாக எழுதியிருப்பார் வாலி.

அந்த வகையில் அன்றும் இன்றும் மிகுந்த வலியோடு தான் மீனவர்களின் ஒவ்வோர் நாளும் நகர்கிறது. இலங்கையின் வடக்கே யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சியின் கடற்கரையோரமாக கடல் தொழிலையே சீவனோபாயமாக நம்பி வாழுகின்ற ஏறக்குறைய முப்பது கிராமங்கள் இருக்கின்றன. கடல் வளங்களை அதிலிருந்து வருகின்ற வருமானங்களை அடிப்படையாக வைத்து வாழுகின்ற ஆயிரக் கணக்கான குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. இதன் எல்லை தொண்டைமனாறு தொடக்கம் சுண்டிக்குளம் வரையான பகுதியாக இருக்கின்றது.

அதில் உள்ள முக்கியத்துவம் என்னவெனில் வடமராட்சியின் வடக்கே உள்ள கடல் பகுதியில்தான் இலங்கையின் முக்கிய மீன் பிடித்தளமான கண்டமேடை ஒன்று அமைந்துள்ளமை யாவரும் அறிந்ததே. அதன் பெயர் பீற்றுபாங். அங்கு அறக்குளா, கட்டா, பாறை கெலவல்லா, சூரை, வரிசூரை, விளை, கலவாய் மற்றும் சுறா போன்ற உள்நாட்டு தேவைகளை பூர்த்தி செய்யக் கூடியதும் வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்து அன்னியச் செலாவணி உழைக்கக் கூடியதுமான மீன் வகைகள் உள்ளன.

பாரம்பரிய மீன்பிடி உபகரணங்களைக் கொண்டு முன்னைய காலங்களில் எமது சமூகத்தினர் மீன்பிடித்த காலத்தில் கண்ட மேடையில் உற்பத்தியாகி வருகின்ற மீன்கள் கரையை நோக்கி வந்து போகும் போது அதனை பிடிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. பின்னர் அது மாறி மீன் இருக்கின்ற இடத்திற்கு தேடிச் சென்று பிடிக்க

திரு. செல்லத்துரை நற்குணம்
(தலைவர், வடமராட்சி கடலோடிசார்,
ஐக்கிய சமூகசேவைகள் அமைப்பு)

வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அது கிட்டத்தட்ட அறுபதுகளில் இருக்கும். அந்த காலங்களில் தான் நைலான் வலைகளும் பெரிய இயந்திரப்படகுகளும் (28 அடி) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இவை யப்பான், கனடா போன்ற நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்து மீனவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

அந்தக் காலத்தில் பண்பலம் இல்லாத காரணத்தினாலும் பரஸ்பரம் ஒன்றுபட்டு கூட்டாக வாழ்ந்த காரணத்தினாலும் சிலர் குழுக்களாக சேர்ந்து இந்தவகையான தொழில் உபகரணங்களை கொள்வனவு செய்து பாரம்பரிய தொழில் முறையினின்றும் மாறி நவீனமயமாக்கப்பட்ட (இயந்திரமயம்) தொழில் முறைக்கு மாறியுள்ளனர். (இதனை சங்க வள்ளம் என்று கூறுவர்). இவர்கள் வளர்ச்சியடைந்து பண்பலம் வளர தனித்தனியாக தொழில் செய்ய முற்பட்டனர். இதற்கு அரசும் மானியங்கள் கொடுத்து ஊக்குவித்தது. தொழிலை வளர்த்து கடல் தொழிலாளர்களை வளப்படுத்தியது.

இதற்கிடையில் 1964ம் ஆண்டு சூறாவளி எனும் புயல்காற்று வீசி நம்மவர் பலரை (குடும்ப தலைவர்கள்) காவு கொண்டது. மீன்பிடித்தொழில் பலமாகவும் அடிபட்டது. மீனவக் குடும்பங்கள் மீண்டும் அடிமட்ட நிலைக்கு தள்ளப்பட்டன. அதிலிருந்து மீண்டு வருவதற்கு பல ஆண்டுகள் எடுத்தது.

1975, 1980களில் கிட்டத்தட்ட வடமராட்சிப் பகுதியில் 250ற்கு மேற்பட்ட பெரிய இயந்திரப்படகுகளும் 1000 இற்கு மேற்பட்ட வெளியிணைப்பு இயந்திரப்படகுகளும் அதிகமான மரபு வழி தொழில்முறை கலங்களும் இருந்தன. அவைகளுள் அனேகமானவை போர் காலத்தில் அழிவடைந்துவிட்டன.

மிச்சம் மீதியாக இருந்தவைகளையும் எம்மவர்களில் பலரையும் சுனாமிப் பேரலை வந்து காவு கொண்டு சென்றுவிட்டது. தொடர்ந்தும் போரினால் துவண்டு போன நம்மவர்கள் 2010ம் ஆண்டு 30 ஆண்டுகளாக நடைபெற்ற போர் முடிவுக்கு வந்த பின்னர் ஒரு தெளிவு நிலையினை அடைந்துள்ளனர்.

தற்போது எமது பகுதியில் தொழில் செய்யக் கூடிய நிலையில் ஒரு சிலரிடம் தான் நவீன வசதிகளுடனான பல நாட்கலத் தொழில் இருக்கின்றது. இவைகளை கொண்டுதான் தற்காலத்தில் எழுகின்ற சவால் களுக்கு முகம் கொடுத்து தொழில் செய்யக்கூடியதாக இருக்கும். இந்நிலை அரசுக்கோ, அரசியல்வாதிகளுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ தெரியாத ஒன்றல்ல.

இதை புரிந்து கொண்ட எம் அரசு மானிய அடிப்படையில் நவீன பல நாட்கலங்கள் தருவதாகக் கூறி கடல் தொழில் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கடிதமூலம் அறிவித்துள்ளமை அனேகமான அங்கத்தவர்களுக்கு தெரியாது. இதற்கான போதிய அறிவித்தல் வழங்கப்படவில்லை. அத்துடன் இதில் உள்ள பல விடயங்களும் நம் மவர்களுக்கு விளங்காத நிலையில் விளங்கப்படுத்தப்படவும் இல்லை. இது மிகவும் மனம் வருந்த வேண்டிய ஒரு முக்கிய விடயமாகவுள்ளது.

மேலும் இந்த பல நாட்கலங்களின் விலையானது இரண்டு கோடி அறுபது இலட்சம் ரூபாயாகும். இதில் மானியத் தொகையானது (50%) ஒரு கோடி முப்பது இலட்சம் ரூபாய் ஆகும். இது ஒரு கடல் தொழிலாளிக்கு அரசாங்கத்தினால் செய்யப்படுகின்ற ஒரு பாரிய கொடைதான். சுனாமியால் பாதிக்கப்பட்டு போரால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற நம் மீனவ சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஒரு கோடி முப்பது இலட்சம் ரூபாய் பணத்தினை செலுத்தி இந்த பல நாட்கலத்தை பெற்று தொழில் செய்வது என்பதனை நினைத்துப்பார்க்கவே கடினமாகவுள்ளது.

(11 ஆம் பக்க தொடர்ச்சி)

3. தமது செலவைச் சமாளிப்பதற்கு வரி சேகரிப்பு முறை யொன்று உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.
4. உள்ளூராட்சி சபைகளின் எல்லைகளையும் கிராம சேவையாளர், பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளின் எல்லைகளையும் நிர்ணயிக்க ஒரு “எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழு” பரிந்துரைக்கப்படுகிறது.
5. மலையகத் தோட்டத்துறையின் குடியேற்றம் உள்ளூராட்சி சபையினதும் கிராம முறைமையினதும் பகுதியாகப் பிரகடனப்படுத்தல் வேண்டும்.
6. அபிவிருத்தி மற்றும் ஏனைய நடவடிக்கைகளில்

“அன்று மீன்கள் கரையை நோக்கி வந்து போது பிடித்த நாங்கள் இன்று மீனைத் தேடிப் பிடிக்கும் நிலைக்கு வந்துள்ளோம்”

அரசாங்கம் மானியம் கொடுக்க முன் வந்த மையானது வரவேற்கத்தக்கது. மீதித் தொகையினையும் மாதாந்தம் உழைத்துக் கட்டக்கூடிய வழியினை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதே மீனவர்களின் கோரிக்கையாக உள்ளது.

பருத்தித்துறைப் பிரதேசத்தில் பாரிய மீன்பிடி இறங்குதுறை அமைப்பதற்கான பணிகள் கடந்த மாதம் ஆரம்பமாகும் எனக் கூறப்பட்டது. இன்னமும் அதற்கான பணிகள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை.

கடந்த 30 வருட கால யுத்தத்தின் பின்னர் கடலுக்குள் காலடி வைத்த தாயக மீனவர்கள் மீன் பிடிப்பதில் பெரும் சிக்கல்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர். தற்போது தென்னிலங்கை மீனவர்கள் மற்றும் இந்திய மீனவர்களின் எல்லை தாண்டிய மீன்பிடி காரணமாக நமது மீனவர்கள் பெரும் பாதிப்புக்களை நிரந்தரம் எதிர்கொண்டு வருகிறார்கள்.

மீனவர்களின் வாழ்வு என்பது இன்று பெரும் சவாலாக தான் உள்ளது. மீனவ அமைப்புக்கள், வடக்கு மீன்பிடி அமைச்சு ஆகியன தொடர்ச்சியான சந்திப்புக்களை நடாத்தி மீனவர்களின் வாழ்க்கையில் ஒளியேற்ற வேண்டும் என்பதே அனைவரதும் எதிர்பார்ப்புமாகும். ●

உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கு ஆலோசனை வழங்கவும் உதவி வழங்கவும் சுயாதீனமான சமூக மட்டக் குழுவாக கிராம இராச்சியம் தாபிக்கப்பட வேண்டும்.

ஆசிரியர்: இதுவரை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உள்ளூராட்சி சபைகளின் அதிகாரங்கள் எவ்வாறு மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள அலுவலகங்களால் மழுங்கடிக்கப்படுகின்றன என்பதையும் இதனை நிவர்த்தி செய்ய எவ்வாறான மாற்றங்கள் இயற்றப்படலாமென இவ்வாலோசனைக்குழு சிபார்சு செய்கிறது எனப் பார்த்தோம். மாகாணசபைகள் தொடர்பாக இக்குழுவின் அவதானிப்புக்களையும் விதந்துரைகளையும் அடுத்த இதழில் பார்ப்போம். ●

மறந்து விடமாட்டோம்

முள்ளிவாய்க்கால் இனப்படுகொலை நடந்து எட்டு வருடங்கள் கடக்கும் இந்த சூழ்நிலையில் தமிழர் தரப்பு தங்கள் கடந்த கால வரலாற்றை நினைவுகூர்ந்து இனி முன்னெடுக்க வேண்டியவற்றைத் திட்டமிட வேண்டிய கட்டத்தில் உள்ளது.

மனிதாபிமானமற்ற கொடிய யுத்தம் நடந்து 8 ஆண்டுகள் முடிந்த பின்பும் கூட முள்ளிவாய்க்கால் நினைவுதினத்தை கூட்டாக அனுட்டிக்க முடியவில்லை. முள்ளிவாய்க்கால் பேரழிவின் பின்னால் கூட ஒரு தேசமாக, ஒரே இனமாக சிந்திக்க முடியவில்லை. அனைத்து அமைப்புக்கள், நிறுவனங்கள், அரசியல் சமூக செயற்பாட்டாளர்களை ஒருங்கிணைத்து ஒரு குழு அல்லது அமைப்பை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. ஒரு நினைவாலயத்தை உருவாக்க முடியவில்லை. போரால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உளவியல் காயங்களை கூட குணமாக்க முடியவில்லை. உறவுகளை இழந்தவர்கள் மட்டும் இதுவரை அனுட்டித்து வந்த முள்ளிவாய்க்கால் தினத்தை எப்போது நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து கூட்டாக அனுட்டிக்கப் போகிறோம்?

அன்றைய நாளில் தமிழர்கள் அனைவரும் ஒருமித்து ஒட்டுமொத்த தமிழர் அரசியல் தொடர்பில் அடுத்த கட்ட நகர்வுகளை மேற்கொள்வது சாலச் சிறந்ததாகும். பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நாங்கள் எல்லோரும் உங்களுடன் தான் இருக்கின்றோம் என ஆத்ம ரீதியில் சொல்லும் உளவுரனுக்கு ஈடிணையாக எதுவும் இல்லை.

நடந்து முடிந்த பேரவலத்தின் விளைவுகளை இனியாவது கூட்டாக எதிர்கொள்ளல் வேண்டும். இதிலிருந்து கூட நாங்கள் கூட்டாக மீள எழவில்லை எனில் வரலாறு ஒரு போதும் மன்னிக்காது. தீபம் ஏற்றுதல், மலரஞ்சலி, உணர்ச்சி உரைகளையும் தாண்டி அந்த நாளில் என்ன செய்யலாம் என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும். இனப்படுகொலை நடந்த வேறு வேறு நாடுகளில் கூட்டாக எவ்வாறு இதனை எதிர்கொள்கிறார்கள் என்பதையும் கற்றுக் கொண்டு எமது தமிழர் தாயகத்துக்கு ஏற்ற மாதிரியான நினைவுகூரல்களை நாங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தருவன்

உளவியல் நிபுணரான வைத்தியகலாநிதி சிவதாஸ் கருத்து தெரிவிக்கையில், உளவியல் தாக்கங்களுக்கு சரியான சிகிச்சையில்லாத இந்த நிலை இப்படியே நீடித்தால் உரிமை இழப்புடன், உற்பத்தியாக்கமும் இல்லாத சமூகமாக எம் இனம் மாறிவிடும். இதனையும் தாண்டி விழுமியங்களை தொலைத்த வன்முறைச் சமூகமாக எதிர்காலச் சந்ததி உருவாகிவிடும். இதனைக் குணமாக்குகிற ஆரோக்கியமான வெளி அவசியமானது. உறவுகளை இழந்த மக்களோ வாழ்வாதாரங்களையும் இழந்து அகதிகளாகி உளவியல் நெருக்கடிகளிலும் சிக்கி வறுமையில் வாடுகின்றனர் என்றார்.

தமிழ் சிவில் சமூக அமையத்தை சேர்ந்த வைத்தியகலாநிதி குமாரவேல் கருத்து தெரிவிக்கையில், பேரவலத்தின் நினைவுகளை ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு இடங்களில் வெவ்வேறு நேரங்களில் அனுட்டிப்பதனை விட ஒரே இடத்தில் சரியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு ஒரே அமைப்பால் திட்டமிடப்பட்டு நடத்தப்படுதல் அவசியமானதாகும். அந்த நாளானது இழப்புக்களை எண்ணிகவலைப்படும் நாளாக அல்லாமல் அடுத்து என்ன செய்வது என்பது தொடர்பில் தீர்க்கமான உறுதிமொழி எடுக்கும் நாளாகவும் அமைய வேண்டும். மாவீரர் நாளுக்கு எப்படி குறிப்பிட்ட நாள், நேரம் என்று உள்ளது போல் இதனையும் சரியாக ஒழுங்கமைத்து தமிழ் பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டதற்கான பொதுவான நாளாக இதனை மாற்ற வேண்டும். என்றார்.

போரிற்கு கூட்டாக முகம் கொடுத்த தமிழ்ச் சமூகம் இன்று போராட்டங்களை கூட தனித்து தனித்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. முள்ளிவாய்க்கால் நினைவுகூரலை இலட்சக்கணக்கில் திரண்டு அனுட்டிக்க வேண்டாமா? போராட்டத்தில் நேரடியாக பங்கேற்ற மக்களை நிராகரிக்கின்ற, அவமதிக்கின்ற போக்கும் இன்று எம் சமூகத்தில் உள்ளது. இந்த நிலை தொடர்ந்தால் தமிழ்மக்களின் எதிர்கால அரசியல் பயணத்தில் போராட யார் முன்வருவர்?

ஐநா: ஹாகிஞ்சா முஸ்லிம்கள் = ஈழத்தமிழர்

- லிங்கம் -

2017 தை 29 ஆம் திகதி மியான்மார் நாட்டின் தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணியின் ஒரு தலைவரான கொ நி (Ko Ni) இந்தோனேசியாவில் தலைமைத்துவ பயிற்சிக் கருத்-தரங்கை முடித்துவிட்டு மியான்மார் யாங்கொன் (Yangon) சர்வதேச விமானநிலையத்தில் வந்திறங்கினார். மனித உரிமைகளுக்குப் போராடும் ஒரு பிரபலமான வழக் கறிஞரான இவர் 1982 ஆம் ஆண்டு அங்கிருந்த இராணுவ அரசாங்கத்தால் கொண்டு வரப்பட்டு ஹாகிஞ்சா முஸ்லிம்களின் குடியுரிமையைப் பறித்த சட்டத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்தவர். விமானநிலையத்தை விட்டு வெளியே வந்த கொ நி அங்கே மறைந்திருந்து வெளிப் பட்ட ஒரு கொலையாளியால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். கொலையைச் செய்தவன் ஒரு பௌத்த தீவிரவாதி என அடையாளம் காணப்பட்டான். ஆனால் அவனின் பின் னால் தற்போதைய உள்துறை அமைச்சர் கியா சுவே (Kyaw Swe) இருப்பதாகச் சந்தேகிக்கப்படுகிறது.

ஏறத்தாள பத்தாண்டுகளுக்கு முன் 2006 கார்த் திகை 10ஆம் திகதி கொழும்பில் அலுவலகத்திற்கு தனது வாகனத்தில் சென்று கொண்டிருந்த பாராளுமன்ற உறுப் பினர் ந.ரவிராஜ் வழியில் காத்திருந்த ஒரு கொலையாளி யால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார். ரவிராஜ் தமிழ்த்தேசி யக்கூட்டமைப்பின் ஒரு தலைவரும் பிரபலமான வழக்கறி ஞருமாவார். இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் மீதான மனித உரிமை மீறல்களை வன்மையாகக் கண்டித்தவர். இக் கொலைக்குப் பின்னால் அப்போதிருந்த பாதுகாப்புச் செய லாளர் கோதபாய ராஜபக்ச இருப்பதாகச் சந்தேகிக்கப் படுகிறது.

இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கில் தமிழர்கள் செறிவாக வாழ்வதைப் போல மியான்மாரின் மேற்குப் பகுதியி லுள்ள ராகின் மாகாணத்தில் ஏறத்தாழ ஒரு மில்லியன் ஹாகிஞ்சா முஸ்லிம்கள் வாழ்கின்றனர். 1982 ஆம் ஆண்டு மியான்மாரின் இராணுவ அரசாங்கம் அவர்களின் குடியுரிமையைப் பறிக்கும் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. 2012ஆம் ஆண்டு பௌத்த பெரும்பான்மை மக்களால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட கலவரங்களால் நூற்றுக்கணக்

கான முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஒரு இலட்சம் பேர் இருப்பிடங்களை இழந்து இன்னும் எந்தவிதமான அடிப் படைவசதிகளுமின்றி முகாம்களில் தங்கவைக்கப்பட்டுள் ளனர். அவர்களது சுதந்திரமான நடமாட்டமும் செயற்பாடு களும் முடக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் ஆயிரக்கணக்கான வர்கள் அண்டை நாடான பங்களாதேசில் தஞ்சமடைந் துள்ளனர்.

2015 ஆம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் முன்னர் இருந்த இராணுவ அரசுக்குப் பதிலாக புதிய தலைவராக ஆங்சான் சுகி (Aung San Suu Kyi) தெரிவு செய்யப்பட்டார். பெருமளவு அதிகாரங்கள் இன்னமும் இராணுவத்திடம் இருந்தாலும் அதற்கான மாற்று ஜனநாயக அரசின் தலை வராக இவர் பதவியேற்றார். மியான்மாரில் ஜனநாய கத்தை நிலைநாட்ட எடுத்த முயற்சிகளுக்காக சமாதானத் திற்கான நோபல் பரிசினை வென்ற இவர் இதுவரை ஹாகிஞ்சா மக்களின் குறைகளைத் தீர்க்க எந்த விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கவில்லை.

இப்படி இருக்கையில் பௌத்தர்களின் கட்டுப் பாட்டிலுள்ள இராணுவம் ஹாகிஞ்சா முஸ்லிம் மக்கள் மீது கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்புச் செயல்களை கட்ட விழ்த்து விட்டுள்ளது. இவற்றுக்கான ஆதாரங்கள் சமூக வலைத்தளங்களில் பரவிக்கிடக்கின்றன. சர்வதேசப் பத் திரிகையாளர்கள் இப்பிரதேசங்களுக்குச் செல்ல தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

சர்வதேச அழுத்தங்களினால் அரசாங்கத்தால் நிய மிக்கப்பட்ட உள்ளக விசாரணைக்குழு இனப்படு கொலை நடந்ததற்கான எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை என அறிக்கையளித்தது. ஐநா சபையின் அகதி களுக்கான உயர்ஸ்தானிக அமைப்பு ஹாகிஞ்சா மக்களுக்கு நடந்த மனித உரிமைமீறலை விசாரிக்க ஒரு சர்வதேச விசாரணைக்குழு அமைக்க வேண்டுமென தீர் மானம் நிறைவேற்றியது. இதற்குப்பதிலளித்த மியான் மாரின் தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் தாங் ருன் (Thaung Tun) மியான்மாரில் எடுக்கப்படும் உள்ளக நடவடிக்கைகளை போதுமானவை எனவும் தமது நாட்டில் நடக்கும்

பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க ஆக்கபூர்வமான உதவிகளே தேவை, அழுத்தங்கள் அல்ல எனவும் தெரிவித்தார்.

2017 சித்திரை மாதம் லண்டன் பிபிசி க்கு அளித்த பேட்டியில் ராகின் மாகாணத்தில் இனச்சுத்திகரிப்பு நடக்க வில்லை என ஆங்சான் சூகி தெரிவித்தார். எமது நாட்டில் உள்நாட்டுப் பிரச்சனை உள்ளது. அதனைத் தீர்த்து வைக்க நாம் முயல்கிறோம். சர்வதேச ஊடகங்களின் அழுத்தங்களுக்குப் பணிந்து மியான்மாரில் வாழும் ஒரு (பெரும்பான்மை) சமூகத்தினரை தான் கண்டிக்க முடியாது எனக் கூறினார். வெளியுலகப் பத்திரிகைகள் சொல்வது போல் இராணுவத்தினர் இனவழிப்பில் ஈடுபடவில்லை எனவும் தெரிவித்தார்.

2015இல் இலங்கையிலும் ஒரு தேர்தல் நடந்தது. சர்வாதிகார மகிந்தவின் ஆட்சியை அகற்றி இங்கு வாழும் எல்லா இனத்தவர்களுக்கும் நல்லாட்சி வழங்குவதாகக் கூறிக்கொண்டு மைத்திரி பதவிக்கு வந்தார். அல்லது வரவைக்கப்பட்டார். இவர் பதவியேற்றபோது உள்நாட்டிலும் சர்வதேசத்திலும் நோபல் பரிசு வழங்காத குறையாக புகழாரங்கள் சூட்டப்பட்டன. இவர் ஐநா மனித உரிமைக் குழுவினருடன் ஒத்துழைத்து தமிழ் மக்களுக்கு நடந்த அநீதிகளுக்குப் பொறுப்புக் கூறுவார் என பெரிதும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

2016 தை மாதம் பிபிசிக்கு அளித்த பேட்டியில் இலங்கையில் நடந்த மனித உரிமை மீறல்களை விசாரிக்க சர்வதேச நிபுணர்கள் தேவையில்லையென மைத்திரி தெரிவித்தார். உள்நாட்டு அரசு விவகாரங்கள் பற்றி வெளிநாட்டவர் கவலைப்படத்தேவையில்லை எனவும் எந்தவொரு அழுத்தங்களுக்கும் பணிந்து தனது இராணுவத்தை சர்வதேச போர்க்குற்ற விசாரணைக்கு உட்படுத்த முடியாதெனவும் தெரிவித்தார்.

ஐநாவில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் மேற்குலகநாடுகள் மியான்மாரில் நடந்த தேர்தலை வரவேற்றன. ஆங்சான் சூகியின் வெற்றியைக் கொண்டாடின. அவை இலங்கையிலும் நடந்த ஆட்சி மாற்றத்தை வரவேற்றன. மைத்திரியின் வெற்றியைக் கொண்டாடின. மியான்மாரில் ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக ஆங்சான்

சூகியின் அரசாங்கம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென எண்ணுகின்றன. இல்லாவிடில் இராணுவம் மீண்டும் வந்துவிடும் என அஞ்சுகின்றன. இராணுவத்தை நியாயப் படுத்தும் ஆங்சான் சூகி மீது அழுத்தங்களைப் பிரயோகிக்கத் தயங்குகின்றன. ஐநா மனிதஉரிமைக்குழுவில் இராணுவ அத்துமீறல்களுக்கு எதிரான கண்டனத் தீர்மானங்களுடன் நின்று விடுகின்றன. அதே போலவே இலங்கையிலுள்ள மைத்திரி அரசாங்கமும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென அவை விரும்புகின்றன. இல்லாவிட்டால் சீனா சார்பான மகிந்தா மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்து விடுவாரென அஞ்சுகின்றன. இதற்காக மைத்திரி மீது அழுத்தங்களைப் பிரயோகிக்கத் தயங்குகின்றன. ஐநா மனித உரிமைக்குழுவில் கால அவகாசத்துக்கு மேல் கால

அவகாசம் வழங்குவதுடன் நின்று விடுகின்றன.

“பெரும்பான்மை

அரசுகளின் அடக்கு

முறைக்கும் சிறுபான்மை

மக்களுக்குமிடையே இருக்கும்

ஒரே ஒரு பாதுகாப்பு அரண்

இது போன்ற ஐ.நா அணிகள்

மட்டுமே. இவ்வணிகள் தமது

கடமையைச் செய்யாவிட்டால்

சிறுபான்மை மக்கள் மேலும்

மேலும் மூலைக்குள்

தள்ளப்படுவர்”

மொத்தத்தில் றொகிஞ்ஞா மக்களுக்கு நடப்பவை அப்படியே ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கு நடந்தவை மீள நடப்பது போல தோன்றுகின்றன. மேற்குலகத்தைப் பொறுத்தவரை இவ்விரு இனங்களின் நலன்களை முன்னெடுப்பது தமது தேசிய நலன்களுக்கு எவ்வகையிலும் உதவப்போவதில்லை. ஐநா மனித உரிமைகள் அணியும் தன்னுடைய எஜமானர்களான அமெரிக்க ஐரோப்பிய நாடுகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக ஈழத் தமிழர், றொகிஞ்ஞா முஸ்லிம்கள் என இன்னும் பல ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின்

உரிமைகளைத் தொடர்ந்தும் பலியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வணியின் இந்த இழிநிலை மாறி தனக்குரிய வரலாற்றுக் கடமையை இந்த அணி செய்யவேண்டும். இவ்வாறு நடக்காவிடின் இவ்வணியின் மீதான நம்பிக்கையை சிறுபான்மை மக்கள் இழந்துவிடுவர். பெரும்பான்மை அரசுகளின் அடக்குமுறைக்கும் சிறுபான்மை மக்களுக்குமிடையே இருக்கும் ஒரே ஒரு பாதுகாப்பு அரண் இது போன்ற ஐ.நா அணிகள் மட்டுமே. இவ்வணிகள் தமது கடமையைச் செய்யாவிட்டால் சிறுபான்மை மக்கள் மேலும் மேலும் மூலைக்குள் தள்ளப்படுவர். இவ்வாறான நிலைமையில் றொகிஞ்ஞா மக்கள் இஸ்லாமிய அரசு (ISIS) போன்ற தீவிரவாத அமைப்புகளை நோக்கித் தள்ளப்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாது.

தமிழ் மக்களின் அரசியல் நிலைப்பாட்டுக்கு தண்டனை வழங்குவதே அரசின் நோக்கம்

தொகுப்பு - செ. ரவிசாந்த்

பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தால் பலிக்கடாவாக்கப் பட்டு இலங்கையின் சிறைகளில் பல ஆண்டுகளாக பெரும் இன்னல்களுக்கு மத்தியிலும், உளவியல் பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியிலும் நடைப்பிணமாக வாழ்ந்து வரும் தமிழ் அரசியல் கைதிகளின் நிலை இன்று பெரும் சிக்கலான நிலையில் உள்ளது. சிங்கள பேரினவாத அரசோ இவர்களின் விடுதலை தொடர்பில் எவ்வித ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கவில்லை. தங்கள் விடுதலைக்காக பல தடவைகள் சாத்வீக ரீதியில் உண்ணாவிரதப் போராட்டங்களை தமிழ் அரசியல் கைதிகள் முன்னெடுத்தனர். தேசிய இனப்பிரச்சினை, அரசியல் தீர்வு என்பவற்றோடு நெருங்கிய தொடர்புபட்ட இந்த அரசியல் கைதிகள் விவகாரத்தை அரசாங்கமோ வடக்கு மக்களின் பிரச்சினையாகவும், பயங்கரவாதத் தோடு தொடர்புபட்ட பிரச்சினையாகவும் மட்டுமே பார்க்கின்றது.

சிறைகளில் வாடும் பலரும் விளங்காத மொழியில் எழுதப்பட்ட விடயங்களை ஒப்புக்கொண்டு கையெழுத்திடுமாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். தாம் இன்ன காரணத்துக்காக தான் சிறைகளில் வாடுகிறோம் என்கிற விடயமே தெரியாத பலர் சிறைகளில் வாடுகின்றனர். இவர்களின் விடுதலைக்காக கூட்டாக தமிழ் சமூகம் குரல் கொடுக்கவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டு உள்ளது. 150 வரையிலான அரசியல் கைதிகளின் குடும்பங்களுக்கும் கட்டமைக்கப்பட்டு எந்த உதவிகளையும் எங்களின் அரசியல் தலைமைகள் செய்யவில்லை என்பது அவமானமானது.

தமிழ் அரசியல் கைதிகளின் தற்போதைய நிலை தொடர்பில் “அரசியல் கைதிகள் விடுதலைக்கான தேசிய இயக்கம்” எனும் அமைப்பின் ஏற்பாட்டாளர் அருட்தந்தை சக்திவேல் அவர்களுடனான உரையாடலின் போது அவர் தெரிவித்த முக்கிய விடயங்கள் குறித்த தொகுப்பு கீழே வருமாறு,

தேசிய பிரச்சினைக்கு உளத் தூய்மையுடன் தீர்வை முன்வைக்க விரும்பும் அரசாங்கம் முதலில் அரசியல் கைதிகள் அத்தனை பேரையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்பதே எங்களின் முதல் நிலைப்பாடு. இலங்கையில் அரசியல் கைதிகள் இருக்கின்றார்கள் என்பதனை அரசாங்கம் இன்னும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் தான் இருக்கின்றார்கள். நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளுக்கு ஊடாக தான் இவர்களுக்கு தண்டனை கொடுத்து விடுதலை செய்யலாம் என்பது அரசின் நிலைப்பாடாக உள்ளது. ஒரு மாதமோ, ஒரு வருடமோ, அல்லது 10 வருடங்களோ தண்டனை கொடுப்பதனையே இனவாத நோக்கில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள அரசு இயந்திரம் விரும்புகிறது.

இவர்களுக்கு தண்டனை வழங்குவதன் மூலம் தமிழ் மக்களின் அரசியல் நிலைப்பாட்டுக்கு தண்டனை வழங்குவது தான் இவர்களின் நோக்கம். தமிழ் மக்களின் அரசியல் நிலைப்பாட்டுக்கு தண்டனை வழங்குவதென்ற இந்த நிலையை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு ஏற்றுக் கொள்கிறதா? இல்லையென்றால் இவர்களின் விடுதலைக்கு ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் தற்போதைய நிலைப்பாடுகளை வைத்துப் பார்க்கும் போது அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை தொடர்பில் எவ்விதமான ஆக்கபூர்வமான நிலைப்பாடுகளையும் கூட்டமைப்பு எடுக்கவில்லை. இந்தியாவுக்கோ சர்வதேசத்துக்கோ அரசியல் கைதிகள் விடுதலையை விரும்பாத போக்கே உள்ளது. அரசியல் கைதிகள் உண்ணாவிரதம் நடத்திய நேரம் அரசின் சார்பில் கூட்டமைப்பினர் வாக்குறுதியளித்தனர். ஆனால், அந்த வாக்குறுதிகள் அரசினால் நிறைவேற்றப்படாத போது அதற்கு எதிராக கூட்டமைப்பினர் எந்த நிலைப்பாடும் எடுக்கவில்லை.

நல்லிணக்கம்பற்றி இந்த நல்லாட்சி என்று சொல்லப்படுகின்ற அரசாங்கம் கதைத்துக் கொண்டிருக்க

“இன்று எங்களுக்கு தனித் தனி தலைமைத்துவங்கள் தேவையில்லை. கூட்டுத் தலைமைத்துவங்களே தேவை”

கிறது. இந்த நல்லிணக்கத்தின் அடையாளமாக முதலாவது செய்யவேண்டியது என்னவென்றால் தமிழ் மக்களின் அரசியலோடு நேரடியாக தொடர்புபட்ட அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்வதே. சர்வதேச வெசாக் தினத்தை கொண்டாடும் அரசாங்கம் ஒரு அரசியல் தீர்மானத்தை அரசியல் கைதிகள் மற்றும் அவர்களின் குடும்பங்கள் நலன் சார்ந்து எடுக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படியொரு அரசியல் தீர்மானத்தை அதிரடியாக எடுக்கும் நிலைப்பாட்டில் மைத்திரியின் நல்லாட்சி அரசு இல்லை.

அரசாங்கம் தமிழ் அரசியல் கைதிகள் விடுதலை தொடர்பில் சரியான தீர்மானம் எடுக்காத நிலையில் வடக்கு கிழக்கில் உள்ள தமிழ் சிவில் சமூக அமைப்புக்கள் என்ன முடிவு எடுத்தார்கள்? இவர்கள் கூட எங்களின் தற்போதைய தமிழ் அரசியல் தலைமைகளுக்கு அழுத்தத்தை கொடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளை இன்னும் எடுக்கவில்லை. இன்று வடக்கில் காணிக்காக வீதியில் உட்காந்திருக்கிறார்கள். காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்காக வீதியில் உட்காந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அரசியல் கைதிகளின் விடயமாக வீதியில் உட்கார முடியாமல் உள்ளது. அரசியல் கைதிகள் எனப்படுபவர்கள் 150 க்கும் குறைவாகவே உள்ளனர். அதேவேளை காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் ஒரே கிராமத்தில் 50 பேர் வரை இருப்பார்கள். இதனால் காணாமல் ஆக்கப்பட்டோருக்கான போராட்டத்திற்கு ஆதரவு ஒப்பீட்டளவில் இலகுவாக கிடைக்கிறது. ஆனால் இந்த அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை காகப் போராட்ட ஆதரவை நாங்கள் தேடிப் பிடிக்க வேண்டிய நிலை உள்ளது. சில கிராமங்களில் அரசியல் கைதிகளுடன் தொடர்புடைய எவரும் இல்லை. அரசியல் கைதிகள் தொடர்பில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தப்பட்ட எல்லாக் கலந்துரையாடல்களும் தோல்வியில் தான் முடிவடைந்துள்ளன. சாகும்வரையிலான உண்ணா விரதப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்த 150 தமிழ் அரசியல் கைதிகளும் தமிழ் மக்களின் ஒட்டு மொத்த அரசியலோடு தொடர்புடையவர்கள். ஆனால், ஒட்டுமொத்த தமிழ் மக்களும் இவர்களின் விடுதலைக்காக என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்டால் அது மிகக் குறைந்தளவாகவே உள்ளது

என்பது வருந்தப்படக்கூடியது. இப்படியான நிலையில் அவர்களின் விடுதலைக்கு அரசை எவ்வாறு வலியுறுத்துவது? அரசுக்கு எவ்வாறு அழுத்தங்களைக் கொடுப்பது? வடக்கு கிழக்கில் பெரும் மக்கள் போராட்டம் சாத்தியமானால் தான் இவர்களின் விடுதலை சாத்தியமாகும்.

இன்று எங்களுக்கு தனித் தனி தலைமைத்துவங்கள் தேவையில்லை. கூட்டுத் தலைமைத்துவங்களே தேவை. சிவில் சமூகங்களின் தலைமைத்துவம் அரசியல் தலைமைத்துவங்களுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கக் கூடிய நிலைக்கு வர வேண்டும். அரசியலில் அடிமட்ட தலைமைத்துவம் வெளியில் வர வேண்டும். உதாரணமாக இயக்கங்கள் உருவாகிற காலத்தில் அவர்கள் ஒரு அமைப்புக்குள் வந்தவுடன், அரசியல் தலைமைத்துவங்கள் எல்லாம் பின்னால் போகிற நிலை இருந்தது. கீழே இருக்கிறவர்கள் மேலே வரும் போது மேலே இருக்கிறவர்கள் வெளியே தள்ளப்படுகிறார்கள். அப்படியானதொரு அரசியல் கலாச்சாரத்தை உருவாக்குகின்ற நிலைக்கு நாங்கள் தற்போது தள்ளப்பட்டுள்ளோம். இப்போது இருக்கிற தலைமைத்துவங்களை நம்பிக் கொண்டு போனால் எங்களுக்கு எதிர்காலம் கிடையாது.

அரசியல் கைதிகளின் குடும்பங்களின் நிலை படுமோசமான நிலையில் உள்ளது. அரசியல் கைதிகளுக்கும் அவர்களின் குடும்பங்களுக்கும் இந்த தமிழ்ச் சமூகம் அரசியல் ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும் பாதுகாப்புக் கொடுக்க முடியாது போனால் தமிழினத்தின் அடுத்த நகர்வுக்கு இளம் சந்ததியின் பங்களிப்பை எதிர்பார்க்க முடியாது. எங்களுக்காக போராடிய அரசியல் கைதிகளையும் அவர்களின் குடும்பங்களையும் அங்கீகரிக்கவில்லை என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு தகுந்த பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொன்னால் வரும் இளம் சந்ததி தமிழ் மக்களுக்காக அரசியலில் இறங்க நிறைய யோசிப்பார்கள். இறுதியில் அது நடக்காமலே போய்விடும்.

ஒட்டுமொத்த தமிழ் சமூகத்தின் விடுதலைக்காகவே அரசியல் கைதிகள் செயற்பட்டனர். ஆனால் அவர்களின் குடும்பங்கள் இன்று தனித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குடும்பங்களுக்கிடையே ஒரு தொடர்புகளும் இல்லை. இந்த குடும்பங்களுக்கும் அரசியல் செயற்பாட்டாளர்களுக்கும் இடையிலோ சிவில் சமூகங்களுக்கு இடையிலோ கூட தொடர்புகள் இல்லாதுள்ளன. இது எமது எதிர்கால அரசியல் நகர்வுகளை பெரும் பாதிப்புக்குள் தள்ளப் போகின்றது. ஒரு பாதாளத்துக்குள் தள்ளப் போகின்றது. அரசியல் கைதிகளின் குடும்பங்களை ஒரு தொடர்பாடல் வலைப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரவேண்டும். இந்த வலைப்பாட்டில் அரசியல் தலைமைகளும் சிவில் சமூக அமைப்புகளும் முக்கிய பங்காற்ற வேண்டும்.

வடமாகாண சபையில் அரசியல் கைதிகளின் குடும்பங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்கிற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால், கண்டி, மாத்தளை, கொழும்பை சேர்ந்த அரசியல் கைதிகளின் குடும்பங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்கிற நோக்கம் அந்தத் தீர்மானத்தில் இல்லை. இதனால் வடமாகாண சபையினால் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய இத்திட்டம் தோல்வியடைந்தது. அரசியல்கைதிகள் என்பவர்கள் வடக்கையும் கிழக்கையும் சேர்ந்தவர்கள் தானென வடமாகாண சபை கருதியது. இதன்மூலம் அரசியல் கைதிகளுக்கு இடையில் பிளவை ஏற்படுத்த முயன்றார்கள். வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியே இருந்து வந்து தமிழ் மக்களின் உரிமைக்காக குரல் கொடுத்த அரசியல் கைதிகள் தாங்கள் புறம்பானவர்கள் என பேதம் பார்க்கவில்லை. வடக்கு, மலையகம் என பிரித்துப் பார்க்கவில்லை. தங்களையும் இந்த அரசியலோடு இணைத்துக் கொண்டார்கள். வடமாகாண சபை ஊடாக உதவி செய்ய முடியாவிட்டாலும் கூட ஏதோ ஒரு வகையில் இவர்களுக்கான உதவியை செய்து கொடுத்திருக்க வேண்டும். அதனை செய்யவில்லை. மாத்தளை போன்ற இடங்களில் வாழும் அரசியல் கைதிகளின் குடும்பங்கள் அன்றாடம் சாப்பாட்டுக்கே கையேந்தும் நிலையில் உள்ளனர். வடக்கு கிழக்குக்கு வெளியே 25 வரையிலான குடும்பங்கள் உள்ளன. அங்கே உள்ள குடும்பங்களின் பெற்றோர் எங்களின் பிள்ளைகள் ஏன் இந்த நிலைக்குச் சென்றனர் என்று கவலைப்படுகிறார்கள். அந்தக் குடும்பங்கள் அந்த நிலைக்கு செல்லக்

கூடாது. இவர்களை கைவிட்டால் எங்களின் அடுத்த கட்ட அரசியலுக்கு ஒரு சமூகமே இல்லாமல் போய்விடும்.

தமிழ் சட்டத்தரணிகளிலும் ஒரு சிலரைத் தவிர பெரும்பாலானோர் இவர்களின் வழக்குகளை பொறுப்பேற்று நடத்த தயாரில்லாத நிலையே உள்ளது. இந்த அரசாங்கமோ அல்லது வரப்போகிற அரசாங்கமோ இவர்களுக்கு விடுதலை கொடுக்கப் போவதில்லை. தமிழ் மக்களின் கைகளிலேயே இவர்களின் விடுதலை உள்ளது. அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை தொடர்பில் எத்தனையோ வாக்குறுதிகள் கொடுக்கப்பட்டு உள்ளன. நிறைவேற்றப்படாமல் உள்ள வாக்குறுதிகள் ஏன் இன்னமும் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பது தொடர்பில் நாங்கள் யாரும் கேள்வி கேட்கவுமில்லை. தொடர்ச்சியாக காத்திருப்பும், ஏமாற்றப்படும் சூழலும் அவர்களை குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளும் நிலைக்கு தள்ளியுள்ளது. உள்ளே இருந்தது போதும், தண்டனை அனுபவித்தது போதும், இனியும் நாங்கள் நீதிமன்றத்துக்கு போய் வருவதென்பது முடியாத காரியம். நாங்கள் குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டால் சிலகாலம் சிறைத்தண்டனை தான் கிடைக்கும். அதனை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். இந்த நிலைக்கு அவர்களை தமிழ் சமூகமே தள்ளியுள்ளது. அவர்கள் குற்றம் செய்தோமென்று சொன்னால் தமிழ் மக்களின் அரசியல் குற்றமாகிவிடும். இந்த வரலாற்றுத் தவறிலிருந்து விடுபட நாங்கள் என்ன செய்யப் போகிறோம்?

வடகொரிய - அமெரிக்கப் போர் சீனாவின் கைகளில்

கலாநிதி கே.ரீ.கணேசலிங்கம்

வடகொரியா - அமெரிக்கா இடையிலான போர் இறுதி எல்லைக்கு நகர்த்தப்பட்டுள்ளது. சில ஊடகங்கள் மே-13 போர் என பிரகடனப்படுத்தும் அளவுக்கு ஊடக மிரட்டல் ஏற்பட்டு விட்டது. இத்தகைய போர் நிச்சயமாக அணுவாயுதப் போரின் எல்லையை நோக்கியே நகரும் என்பதும் அதன் பாதிப்புகள் உலகம் முழுவதும் தாக்கத்தை விளைவிக்கும் என்பதையும் இந்த ஊடகப் போர் நிலைவாதிகள் உணரத்தவறுகின்றனர். ஏனைய போர்களைப் போல் அல்ல அணுவாயுதப் போர் என்பதை இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போதே ஐப்பான் உணர்ந்

திருந்தது. இக்கட்டுரை வடகொரிய-அமெரிக்கப் போரின் உண்மை நிலையை வெளிப்படுத்த முயலுகிறது.

அமெரிக்காவைப் பொறுத்த வரை வடகொரியா மீதான நகர்வு அதற்குப் பல சாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. நடந்து முடிந்த கடந்த ஏறக்குறைய இரண்டு மாதகால போருக்கான தயார்படுத்தல் அமெரிக்கத்தரப்புக்கு இலாபகரமானது. இத்தகைய இலாபம் வடகொரியா அணுவாயுதம் பாவிக்கும் நிலையை தவிர்க்கும் வரை சாதகமானது ஆனால் வடகொரியா

**இராணுவத்தளம் தென்கொரியாவில்
அமைந்திருப்பதனால் கிழக்காசியா முழு
வதையும் கண்காணிப்பதற்கான
வல்லமை அமெரிக்காவுக்கு கிடைத்துள்ளது**

திட்டமிட்டு அணுவாயுதத்தினை பிரயோகித்தால் அது மிக அபாயகரமான தாக்கத்தை அமெரிக்காவுக்கும் உலகத்திற்கும் ஏற்படுத்தும். காரணம் வடகொரியா அணுவாயுதத்தைப் பாவித்தால் ஏனைய அணுவாயுத பலங்கொண்ட நாடுகளும் உலகம் முழுவதும் குவித்திருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான அணுவாயுதங்களை பாவிக்கத் தூண்டப்படும். அதனால் அணுவாயுதப் பாவனை நிகழாத வரை அமெரிக்காவுக்கு தன் நலனை பேணிக்கொள்ள அதிகமான வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அதுவும் யுத்தம் நிகழாமல் யுத்த நிலைக்கான கொதிநிலை நீடித்தால் அமெரிக்காவுக்கு மேலும் வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கும்.

தற்போது அமெரிக்காவின் இரண்டு பாரிய யுத்தக் கப்பல்களுடன், நீர்மூழ்கிகளும், விமானம் தாங்கி நாசகாரியும் கொரியக் குடாவில் குவிந்துள்ளன. இத்தகைய யுத்தக் கப்பல்களுக்கு அனுசரணை வழங்குவதென்ற பெயரில் ஜப்பானிய கப்பல்களும் கடற்படையும் அமெரிக்காவுடன் இணைந்துள்ளன. கடந்த 2010 வரையும் ஜப்பானிய இராணுவ வளர்ச்சியை அமெரிக்கா முற்றாக தடுத்து நிறுத்தியிருந்தது. கொரியக்குடாவிலும், தென்கிழக்கு சீனக்கடல் பகுதியில் நிலவிய நெருக்கடியையும் கருத்தில் கொண்டு இக்கட்டுப்பாட்டை அமெரிக்கா தளர்த்தியது. இவற்றைவிட அமெரிக்க எதிர்ப்புவாதிகள் இல்லாத ஒரு நாடாக ஜப்பானை கடந்த அறுபது ஆண்டுகளில் அமெரிக்கா மாற்றியுள்ளது. ஜப்பானை அமெரிக்காவின் கூட்டு நாடாக மாற்றி கொரியக்குடாவை கூட்டமாக கைப்பற்ற அமெரிக்கா திட்டமிட்டுள்ளது. ஜப்பானின் வளர்ச்சியானது அமெரிக்க நலனுக்கானது. அதுவே எதிர்கால அமெரிக்காவின் இருப்புக்கு வலுச் சேர்க்கும்.

அடுத்து அமெரிக்கா அடைந்த பாரிய வெற்றியாக ஏவுகணை எதிர்ப்பு கோபுரத்தை தென்கொரியாவில் நிறுவியமையைக் கொள்ளலாம். ஐரோப்பாவுக்கு வெளியே அல்லது ஆசியாவில் முதல் முதலாக அமெரிக்க தேசிய பாதுகாப்பு ஏவுகணைத்திட்டத்தின் பிரிவான **Thaad** (Terminal High Altitude Area Defense) எனப்படும் ஏவுகணை எதிர்ப்பு திட்டத்தை நிறுவுவது சாத்தியப்பட்டுள்ளது. இதற்கான செலவாக ஒரு பில்லியன் டொலர்களை தென்கொரியா அமெரிக்காவுக்கு செலுத்த வேண்டுமென அமெரிக்க ஜனாதிபதி டொனால்ட் ட்ரம்ப் கேட்டுள்ளார். இவ்வாறான பொருளாதார ஆதாயம் போக இந்த இராணுவத்தளம் தென்கொரியாவில் அமைந்திருப்பதனால் கிழக்காசியா முழுவதையும் கண்காணிப்பதற்கான வல்லமை அமெரிக்காவுக்கு கிடைத்

துள்ளது. இது சீனாவின் அமெரிக்காவுடனான போட்டியில் அதிக நெருக்கடியை ஏற்படுத்தும். இந்த ஏவுகணைத் திட்டத்தை நிறுவுவதற்காக முதலில் உக்ரேனுடன் அமெரிக்கா நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆனால் ரஷ்யாவின் எழுச்சி அதனை சாத்தியமற்றதாக்கி விட்டது.

தென்கொரிய விவகாரத்தில் சீனாவின் எல்லா வகை உத்திகளையும் அமெரிக்கா தகர்த்துவிட்டதாக சொல்லப்படுவது எந்தளவுக்கு சரியானது என்ற வாதம் நிகழுகிறது. அமெரிக்க ஏவுகணைத் தடுப்பு நடவடிக்கையானது கொரியக் குடாவில் ஏற்படுத்தியுள்ள தந்திரமான நகர்வை சீனாவில் தடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் வடகொரிய - அமெரிக்கப் போரைத் தூண்டுவதில் சீனா முனைப்புச் செலுத்த வேண்டியதாகியுள்ளது. அமெரிக்காவின் ஏவுகணைத் திட்டத்தை தகர்ப்பதற்கு ஒரு போரா, அல்லது அத்தகைய மிரட்டலை ஏற்படுத்தி அமெரிக்காவை பின்வாங்கச் செய்யும் உத்தியா, என்ற நிலைக்குள் சீனாவின் வடகொரிய திட்டமிடல் சென்றுள்ளது. இதனை சரிசெய்ய போர் அவசியமானதாக மாறிவிட்டதென கருதும் சந்தர்ப்பத்தில் அணுவாயுதப் போர் எழாத வண்ணம் நிலைமையைக் கையாண்டு கொண்டு சீனா வடகொரியாவை அமெரிக்காவுடன் போர் செய்யவும் அதேநேரத்தில் அமெரிக்காவுடன் சமதளத்தில் பேசவும் முயற்சிக் கின்றது.

இந்தக்கணம் சீனாவின் எழுச்சிக்கான தருணமாக கருதப்படுகின்றது. அமெரிக்க ஏவுகணைத் திட்டத்தை உக்ரேனிலிருந்து பின்வாங்கச் செய்தது போல் தென்கொரியாவிலிருந்தும் பின்வாங்கச் செய்ய முடியும் என்பது தவறான கணிப்பாக்கவே அமையும். அமெரிக்காவின் நகர்வில் பாரிய வெற்றியை எட்டியுள்ள இந்நிலையிலிருந்து அது பின்வாங்குமா? அமெரிக்காவின் வீழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உலக அதிகாரப் போட்டியில் இது ஒரு நிமிர்வு மட்டுமல்ல. ஒரு பாரிய நிமிர்வென்றே கூற முடியும். இது படிப்படியாக ஆசியாக்கண்டம் முழுவதையும் அமெரிக்காவின் செல்வாக்குக்குள் கொண்டு வருவதை சாத்தியமாக்கும்.

படிப்படியாக ஏனைய ஆசிய நாடுகளில் எதிர்ப்பு ஏவுகணை பொருத்தப்படுமாயின் சீனாவின் ஆசியா நோக்கிய எழுச்சி அர்த்தமற்றதாகும். இதனால் சீனா நிச்சயம் போரைத் தூண்டும். அதாவது சமாதான பேச்சுக்களுக்கான தூண்டலை ஏற்படுத்துவது போல் போரைத் தூண்டும். அதில் ஓரம்சமாகவே சென்யாங் நகரில் ஒரே நாளில் ஆறு தடவை அபாயச் சங்கினை சீனா ஊதியுள்ளது. மேலும் வடகொரியாவை சீனா எச்சரிப்பதன் மூலம் சீனாவும் அமெரிக்காவும் சேர்ந்தே வடகொரியாவை தாக்குவது போலான இராஜதந்திர நகர்வுகளை சீனா மேற்கொண்டு வருகிறது. இதன் மூலம் வடகொரியாவைப் போருக்குள் செல்லத் தூண்டுகிறது. இது சீனாவின் வியுகம்.

மேதின புரட்டுகளும் மோடி வித்தையும்

- மார்சன் -

பெருந்தோட்டத்துறையில் பாரிய குழுக்களை ஏற்படுத்தப் போவதாக பிரதமர் ரணில் விக்ரமசிங்கவும் தொழிலாளர்களை முதலாளிகளாக்க போவதாகவும் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் பொதுச் செயலாளரான ஆறுமுகம் தொண்டமானும், மலையக மக்கள் முன்னணியின் தலைவரான மனோகணேசனும், தமிழ் முற்போக்கு கூட்டணியின் இணைப் பிரதித் தலைவரான பழனி திகாம்பரமும் ஏனைய வகையறாக்களும் கடந்த மே தினத்தில் நீட்டி முழங்கியுள்ளனர். இவர்கள்தான் கடந்த ஆண்டு தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபட்ட போது ஏட்டிக்குப் போட்டியாக சவால்விடுத்து கார்ப்ரேட் வர்க்கத்திற்கும் முதுகெலும்பற்ற அரசுக்கும் வக்காலத்து வாங்கியபடி தொழிலாளர்களை காட்டி கொடுத்தவர்களாவர். 18 மாத சம்பள நிறுவையின்றி சம்பள அதிகரிப்பின்றி ஒரு மோசடித்தனமிக்க கூட்டு(கூத்து) ஒப்பந்தத்தை திணித்தவர்களும் திணிக்க நிர்பந்தித்தவர்களும் இவர்கள்தான்.

பல்கலைக்கழக கல்வியியலாளர்களின் ஒரு பிரிவினரும் முன்னாள் இடதுசாரி சந்தர்ப்பவாத கூட்டுக்களும் கார்ப்ரேட் முகவர்களிடமிருந்து நிதியுதவி மானியங்கள் பெற்றிருக்கும் அரசு சாரா ஆய்வு நிறுவனங்களும் உலக வங்கியும், பன்னாட்டு நாணயநிதியமும் மற்றும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியும் மலையகத்தமிழ் தொழிலாளர்கள் பெருந்திரளாக வாழும் தோட்டங்களை தொழிலாளர்களிடமிருந்து வேறாக்க முயன்று வருகின்றன. தொழிலாளர்களுக்கான அனைத்து அடிப்படை வசதிகள், வரலாற்று பூர்வமான தொழில்சார் பாதுகாப்பு, சுகாதார பராமரிப்பு, போசாக்கு திட்டங்கள், குழந்தை பராமரிப்பு, கல்வி, சுகாதார வதிவிட உரிமைகளை சூறையாடவும் நிர்பந்தித்து வருகின்றன.

காணியுடமையோ, வீடமைப்போ இல்லாதபோதும் தார்மீக உரிமையின் அடிப்படையில் தமது தோட்டங்களையும், குடியிருப்புகளையும் மட்டுமின்றி தாம் சார்ந்து வாழும் காடுகள், புல் நிலங்கள், நீராதாரங்களையும் பாதுகாத்து பராமரித்துவரும் மக்களினத்தை உழைக்கும் வர்க்கத்தை ஏழு, எட்டு தலைமுறைகள் வாழ்ந்த மண்ணிலிருந்தும், வாழ்விலிருந்தும் சமூக கலாச்சார கட்டுமானங்களிலிருந்தும் துடைத்தழிக்கும் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு தொழிலாளர் வர்க்கத்தையே இல்லாது ஒழிக்கும் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு சகல மலையகத் தொழிற்சங்க முதலாளிகளும் பாராளுமன்றப் பிழைப்பு வாதிகளும் ஒன்றிணைந்து ஆதரவு தருவது என்பதுதான் இவ்வாண்டு மே தினத்தில் மலையகப் பாட்டாளி வர்க்கம் பெற்ற செய்தியாகும்.

தோட்ட கட்டமைப்புக்கு பதிலாக கூட்டுறவு அமைப்புகளை ஏற்படுத்துவதையும் அதனை மக்கள் உடமைகளாக மாற்றுவதையும் பற்றி சிந்திக்காமல் மாற்று உற்பத்திகள்

தொழில் துறைகள் அரசவேலை வாய்ப்புகள் உயர் கல்வி வாய்ப்புகள் பற்றி சிந்திகாமல் ஒரு தேசிய இனத்தை மாபெரும் பாட்டாளிகள் வர்க்கத்தை தாங்கி பிடிப்பதற்கான அரசியல் நிறுவனங்கள் கட்டமைப்புகள் அதற்கான சட்ட ஏற்பாடுகள் என்பவற்றை நிறுவ முயற்சிக்காமல், அவற்றுக்குத் தேவையான போராட்டங்களை திசைப்படுத்தாமல் போதை பொருட்களையும் போலி அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் திணித்து மக்களின் இறைமையை பறிக்கும் தூர நோக்கற்ற துரோகதனமிக்கதொரு நிகழ்ச்சிநிரலுக்கு மலையக தொழிற்சங்க முதலாளிகள் தயாராகிவிட்டதை மேதின புரட்டுகள் அம்பலப்படுத்தியுள்ளன. போதாக்குறைக்கு இந்திய பிரதமரின் இலங்கை பயணமே நகைப்பிற்கிடமானதாக நோக்கப்படும் நிலையில் மலையகத்தில் இந்திய காங்கிரஸ் அரசால் நிறுவப்பட்ட அரைகுறையான கிளங்கள் வைத்தியசாலையை திறக்கும் நிகழ்வை காட்டி மோடி வித்தை காட்டுவதில் மலையகத்தின் கட்சிகளிடையே வெட்கக் கேடான போட்டி இடம்பெறுவதை காண முடிகின்றது.

மோடி வருகைக்காக இரவிரவாக போடப்பட்ட வீதி மிக குறுக்கலானதும் ஆபத்தானதுமான வளைவுகள் மற்றும் ஆற்றுப் பள்ளதாக்கைக் கொண்டுள்ளது. அது வடிகால் கள் பாதுகாப்பு தடுப்புகள் எச்சரிகை சமிக்கைகள், விளக்குகள், மக்கள், மாணவர்கள் நடமாட பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளின்றி எதிர்வரும் காலத்தில் ஒருகொலைக்களமாகவே விதிக்கப்பட்டு அமைக்கப்பட்டது. மோடியால் திறக்கப்பட்ட வைத்தியசாலையில் போதிய வைத்தியர்களோ வைத்திய நியுணர்களோ மருத்துவ கருவிகளோ இல்லை என்பதையும் மத்திய மாகாணசபை அவ்வைத்தியசாலையை பராமரிக்க தம்மிடம் பணம் இல்லை என பிரேரணையை நிறைவேற்றியுள்ளமையும் பெரும்பாலான தருணங்களில் சிறுசிறு நோய்களுக்கு கூட அது ஒரு நிலை மாற்று மையமாகவே செயற்படுகின்றது என்பதையும் மலையக அரசியல் வாதிகள் அறிவார்களா என்று மக்கள் அங்கலாய்க்கின்றனர்.

மலையகம் ஒரு தேசியமாக தம்மை அடையாளம் கொண்ட தனித்துவமான சமூகமாக மேலெழுவதை தடுக்கும் சதியின் ஒரு பாகமாக பேரினவாத அரசுக்கட்டமைப்புகள் கார்ப்ரேட் நிறுவனங்கள் மட்டுமின்றி மலையக தொழிற்சங்க தலைமைகளும் ஒன்றிணைந்து நிற்பதும் அவமானத்துக்குரியது. அவற்றுக்கு எதிராக செயற்படவல்லவர்களை நெருக்கும் புலனாய்வுத்துறை குறிப்பாக தமிழ் புலனாய்வாளர் வரலாற்றில் பிழையான பக்கத்தில் நின்றவர்கள் என்ற தீர்ப்பிற்கு ஆளாக்கப்படுவார்கள்.

சுயநிர்ணய உரிமை என்றால் என்ன?

தன்னாட்சி உரிமை அல்லது சுயநிர்ணயம் (Self-determination) எனப்படுவது சுயமாக, சுதந்திரமாக ஒரு மக்கள் குழு தமது அரசியல் ஏற்பாட்டை தீர்மானிக்கும் உரிமையைக் குறிக்கின்றது.

வெளி வற்புறுத்தல்கள் இன்றி ஒருவர் தனது செயல்பாடுகளைத் தானே தெரிவுசெய்து கொள்வதற்கு, சிறப்பாக, ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் வாழும் மக்கள் தமது சொந்த அரசியல் நிலையை முடிவு செய்து கொள்வதற்கு அல்லது தமது தற்போதைய நாட்டில் இருந்து விடுதலை அடைவதற்கு, அவர்களுக்கு உள்ள சுதந்திரமே தன்னாட்சி உரிமை ஆகும்.

எல்லா மக்களுக்கும் தன்னாட்சி உரிமை உண்டு. இந்த உரிமையைப் பயன்படுத்தி, அவர்கள், சுதந்திரமாகத் தமது அரசியல் நிலையை முடிவு செய்து, தமது பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு வளர்ச்சிகளைத் தேடிக்கொள்வர்.

- 1) ஒரே அரசின் கீழ் உள்ள பல தேசிய இனங்கள் அதே அரசின் கீழ் வாழ்வதா, பிரிந்து சென்று தனியரசு அமைத்துக் கொள்வதா என அந்தந்த இனத்து மக்கள் தாமாகவே முடிவெடுக்கும் உரிமையிது.
- 2) ஒரு தேசிய இனம் ஒரு அரசிலிருந்து பிரிந்து செல்ல விரும்பினால் அவ்வாறு பிரிந்து செல்வதற்கு அதற்கு சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும் என்ற ஜனநாயக உரிமையிது.
- 3) சுயநிர்ணய உரிமை என்றால் பிரிந்து செல்லும் உரிமையே. சுய நிர்ணய உரிமை என்பதை தனி அரசாக நிலவும் உரிமை என்ற பொருளில் அன்றி வேறு விதமாக வியாக்கியானம் செய்வது தவறானதாகும். பிரிந்து செல்லும் உரிமையும், பிரிவினையும் ஒன்றல்ல.
- 4) பல இனங்கள் ஒரே அரசின் கீழ் வாழ்வதால் அங்கு பிரிந்து செல்லும் உரிமை நிலவும் போது தான் இன சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த முடியும்.
- 5) இத்தகைய இன சமத்துவம் என்ற இடைக்கட்டத்தின் மூலம்தான் தேசங்களின் பரிபூரண ஐக்கியத்தை நோக்கி முன்னேறமுடியும்.

நிர்வ வசகர்களே,

தயால் முகவரி:

தமிழ் ஊடகத் திரட்டு,

லக்ஷ்மி கட்டிடம்,

ஞானபாஸ்கரோதய சனசமூக நிலைய வீதி,

கல்வியங்காடு, யாழ்ப்பாணம்

மின்னஞ்சல் முகவரி: nimirvueditor@gmail.com

நிர்வ இதழ் தொடர்பிலான தங்களின்
காத்திரமான விமர்சனங்களையும்,
ஆலோசனைகளையும் எங்களுக்கு எழுதி
அனுப்பலாம். மேலும், வேறொங்கு
பிரசுரமாகாத தங்களின் அரசியல்,
சமூகம், பொருளாதாரம், பண்பாடு
சார்ந்த கட்டுரைகளையும் அனுப்பி
வைக்கலாம். தரமானவை பிரசுரிக்கப்படும்.